

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV

П'ЯТНИЦЯ, 11 КВІТНЯ 2008 РОКУ

ЧИСЛО 15

VOL. CXV

FRIDAY, APRIL 11, 2008

No. 15

Спільна заява Комісії „Україна-НАТО“

1. Ми, глави держав та урядів країн-членів Організації Північноатлантичного договору та Президент України Ющенко, зустрілися сьогодні у Бухаресті для того, щоб обговорити стан та перспективи відносин і співробітництва Україна-НАТО, включаючи євроатлантичні прагнення України, як це відображено в її запиті на приєднання до Плян дій щодо членства (ПДЧ). Ми підтвердили важливість відносин Україна-НАТО.

2. Союзники нагадали свою вчорашню декларацію, в якій вони привітали євроатлантичні прагнення України щодо членства в НАТО. Вони погодилися, що Україна стане членом НАТО. ПДЧ є наступним кроком України на її прямому шляху до членства. Союзники визначилися, що вони підтримують заявку України на приєднання до ПДЧ. Тому вони почнуть зараз період інтенсивних контактів з Україною на високому політичному рівні з метою вирішення питань, що залишаються і стосуються її заявки щодо ПДЧ. Союзники попросили міністрів закордонних справ НАТО зробити першу оцінку досягнутого прогресу на їхньому засіданні у грудні 2008 року. Міністри закордонних справ НАТО мають повноваження прийняти рішення щодо заявки стосовно ПДЧ з боку України.

3. Підтверджуючи нашу відданість Особливому партнерству „Україна-НАТО“, десята річниця якого відзначалась минулого року, ми домовились надалі зміцнювати політичний діалог та практичне співробітництво між Україною та Альянсом, що сприятиме продовженню демократичної трансформації України, досягненню цілей реформ та виконанню її міжнародних зобов'язань. Ми нагадали про нашу переконаність, що суверенітет, незалежність і

територіальна цілісність України є ключовими факторами забезпечення стабільності в Європі. Ми також погодилися, що засідання Комісії Україна-НАТО на рівні послів відбуватимуться більш регулярно з метою поглиблення політичного діалогу та посилення Особливого партнерства Україна-НАТО.

4. Ми проаналізували виклики, які стоять перед нами, та привітали прогрес, досягнутий у виконанні Плян дій Україна-НАТО та Інтенсифікованого діалогу. Відзначаючи прогрес, досягнутий Україною у проведенні відповідних реформ, ми підкреслили важливість зобов'язань України продовжувати впровадження політичної, економічної, оборонної реформ та реформування безпекового сектору. Ми очікуємо на імплементацію заходів, які містяться у річному Цільовому плані на 2008 рік.

Союзники залишаються налаштованими сприяти цим зусиллям шляхом консультацій та практичного співробітництва.

5. Ми високо цінуємо значний внесок цього партнерства у мир і стабільність на євроатлантичному просторі та поза його межами. Україна є єдиним партнером, який активно підтримує усі операції та місії під проводом НАТО. Ми цінуємо наші спільні зусилля задля розвитку регіонального співробітництва, включаючи продовження внесків України у безпеку в своєму регіоні. Глави держав та урядів країн-членів альянсу привітали участь України як країни-не члена НАТО-контрибutora МССБ в Афганістані та її готовність продовжувати участь у КФОР у Косово та Тренувальній місії НАТО в Іраку. Глави держав та урядів країн-

(Закінчення на стор. 3)

„Незгасима свічка“ відвідає 33 країни

НЬО-ЙОРК. – У зв'язку з проголошенням 2008 року Роком пам'яті жертв Голодомору, 6 квітня Австралія започаткувала міжнародну акцію „Незгасима свічка“.

Символічна свічка передаватиметься упродовж року з країни в країну і побуває у 33 країнах. Акція буде завершена в Україні, де в листопаді проходитимуть пропам'ятні державні заходи.

Мета акції – донести світові правду про Голодомор і посилити домагання визнання Голодомору актом геноциду проти української

(Закінчення на стор. 10)

Канбера, Австралія. Похід вирушає до пам'ятника жертвам Голодомору.

АКТУАЛЬНА ТЕМА

Що і чому сталося в Букарешті?

Петро Часто

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерзі. – Триденна, від 2 до 4 квітня, зустріч НАТО в румунській столиці закінчилася для України компромісним рішенням, яке можна тлумачити і як відмовку, і як обіцянку: їй відмовлено у приєднанні до Плян дій щодо набуття членства в НАТО, але пообіцяно, що в недалекому майбутньому Україна стане членом НАТО (див. „Спільну заяву Комісії „Україна-НАТО“ на 1-й стор.).

То кого з більшими підставами можна вважати букарештським переможцем? Німецького канцлера Ангелу Меркель, яка діє в дусі промосковської шродерівщини? Французького Президента Ніколя Саркозі, котрий гарно усміхається, але зле розуміється на загальноєвропейському і загальносвітовому значенні українського

зовнішньополітичного вибору? Володимира Путіна, що тепер пересідає з крісла президента в крісло прем'єр-міністра, щоб продовжувати особливу російську „керовану демократію“ і не дозволити утвердитися незалежній Українській державі? Чи перемогли прихильники України, зокрема США і Польща, з ініціативи яких Комісія „Україна-НАТО“ все ж зважилася на цей майже недвозначний крок, адже у „Спільній заяві“ йдеться вже не просто про Плян дій, а про повноцінне членство України в НАТО?

І в такому випадку можна погодитися з оцінкою, яку дав букарештській зустрічі Президент Віктор Ющенко: це справжній прорив України в її зближенні з європейськими політичними, економічними та оборонними

(Закінчення на стор. 3)

Президент України Віктор Ющенко (третій праворуч) на зустрічі НАТО в Букарешті, Румунія, 4 квітня. Фото: УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

**Українських журналістів
відзначено у США**

ВАШІНГТОН. — 11 квітня у центрі Вашингтону відкриються для загальної публіки двері нового приміщення Музею журналістики (Newseum). 4 квітня у музеї відбулась церемонія відкриття стіни пам'яті, до якої потрапили журналісти з усього світу, які загинули під час виконання своїх професійних обов'язків або через свою працю. Усього 1,685 імен журналістів зачитали на церемонії відкриття цієї стіни пам'яті. Цей список починається з 1837 року і закінчується 2005 роком. На стіні імена шістьох журналістів, які загинули в Україні: Борис Дерев'янка, Віктор Фрелікс, Георгій Гонгадзе, Ігор Грушецький, Володимир Іванов, Ігор Олександров. Тут також ім'я українського телеоператора Тараса Процюка, який загинув в Іраку, працюючи для агентства „Ройтерс“. Незабаром на стіні з'являться ще 158 імен журналістів, редакторів, операторів, які загинули за останні два роки. Найбільше у цьому списку журналістів, які працювали в Іраку. Окрім стіни пам'яті, у новому приміщенні музею відвідувачі зможуть ознайомитися з історією журналістики, працею журналістів та небезпекою, на яку вони часто наражаються заради інформації. На карті світу трьома кольорами зображено рівень свободи слова у тій чи іншій країні. Україна зображена жовтим кольором, тобто як держава з частковою свободою. („Голос Америки“)

**В. Ющенко вирушив
у турне до Африки**

КИЇВ. — Президент України Віктор Ющенко 7 квітня вирушив у північноафриканське турне, в ході якого відвідає Лівію і Єгипет. У Лівії В. Ющенко обговорить перспективи залучення українських підприємницьких кіл до участі в лівійських ринках, а також перспективи розвідки лівійської нафти, хоча, як кажуть експерти, проекти співпраці у нафтогазовій сфері з Лівією були заморожені ще минулого року. Тим часом Міністер оборони України Юрій Єхануров обговорює у сусідньому з Лівією Альжирі проблеми військово-технічної співпраці двох країн. На думку військових оглядачів, Київ планує скласти конкуренцію Росії, зокрема щодо доставки до Альжіру військових літаків. Метою візиту є виведення українсько-лівійських взаємин на рівень привілейованого партнерства. Офіційну делегацію Лівії буде запрошено для участі у заходах, які проводитимуться в Україні у листопаді цього року з нагоди роковин Голодомору 1932-1933 років. Взаємини між Києвом і Тріполі почали поліпшуватися з початку 2000 року – після того, як лівійський провідник Муамар Кадафі офіційно відмовився від створення зброї масового знищення, а також визнав відповідальність за вибух американського пасажирського літака над Шотландією 1988 року. Найбільшим інтересом України в Лівії буде, на думку експертів, нафта, а також доставка цій країні українського зерна. (Bi-Bi-Ci)

**Антиукраїнські заяви
представників Держдуми Росії**

КИЇВ. — Антиукраїнські заяви представників Держдуми Росії пов'язані з успіхами України в євро-атлантичному напрямку. Кількість таких заяв буде зростати, чим далі Україна просуватиметься до Євросоюзу, зазначив 8 квітня речник Міністерства закордонних справ України Василь Кирилик. Держдума Росії оприлюднила заяву, в якій назвала спекуляціями спроби українських політиків переконати світову спільноту в тому, що Голодомор 1932-1933 років був геноцидом українського народу. Українська влада активно порушує це питання. Парляменти чи уряди понад 10 країн вже офіційно визнали Голодомор геноцидом українців. Від голоду в Україні в 1932-1933 роках, за різними оцінками, загинули від 7 до 10 млн. осіб. (Радіо „Свобода“)

**А. Кінах став заступником
В. Януковича**

КИЇВ. — Провідника Партії промисловців і підприємців України (ПППУ), депутата Анатолія Кінаха 8 квітня обрано заступником голови фракції Партії Регіонів у Верховній Раді. Згідно з повідомленням, А. Кінах призначений заступником голови фракції з питань взаємодії з партіями та громадськими організаціями. Рішення ухвалене з врахуванням необхідності розвитку постійного діалогу з суспільством, який є дуже важливим чинником його консолідації, розвитку України як правової, демократичної держави. Як відзначалось під час засідання, завданням А. Кінаха буде сприяння здійсненню чисельних громадських ініціатив, засвоєння успішного досвіду роботи громадських, політичних організацій, посилення їх впливу на демократичні перетворення у суспільстві та організація громадської контролі за працею органів влади. („Українська правда“)

Президент на толоці

КИЇВ. — 5 квітня Президент України Віктор Ющенко взяв участь у толоці, яка відбувалася на території музею „Мистецький арсенал“ у центрі Києва. Глава держави допомагав нашіпати первісні вали на території комплексу. „Нам треба це повторити так, як було 300 років тому“, – сказав В. Ющенко. Звертаючись до журналістів, він закликав підтримати його ініціативу й кожної суботи брати участь у впорядкуванні території майбутнього музею, який планують відкрити до Дня незалежності 2009 року. („Львівська газета“)

А. Яценюк у Москві

МОСКВА. — Делегація Верховної Ради України на чолі з головою парламенту Арсенієм Яценюком 3 квітня у Москві взяла участь у заходах, які відбуваються в рамках ювілейного 30-го засідання Міжпарламентської асамблеї держав-учасниць СНД. За повідомленням прес-служби Верховної Ради, перед початком засідання А. Яценюк разом з головою Ради Федерації

Росії Сергієм Мироновим взяли участь у відкритті виставки „Золота скарбниця України“. На виставці представлені понад 30 голографічних зображень унікальних історико-художніх пам'яток України. (Радіо „Свобода“)

**Наступний крок України
стосовно вступу до СОТ**

КИЇВ. — Президент Віктор Ющенко 2 квітня вніс до Верховної Ради законопроект про вступ України до Світової організації торгівлі (СОТ). В. Ющенко визначає цей законопроект як невідкладний для позачергового розгляду в парляменті, йдеться в супровідному документі. У пояснювальній записці зазначено, що, за процедурою приєднання до Світової організації торгівлі, після засідання Генеральної ради протокол про вступ України в організацію Верховна Рада має ратифікувати до 4 липня. На 30-ий день після цього Україна стане повноправним членом СОТ. Україна й СОТ домовилися про вступ України в організацію в лютому цього року. (Радіо „Свобода“)

**В. Ющенко звільнив послів
України в Німеччині та Росії**

КИЇВ. — 4 квітня Президент України Віктор Ющенко своїми указами, без пояснення причин, звільнив Ігоря Долгова та Олега Дьоміна з посади послів України в Німеччині та Росії. І. Долгова звільнено з посади Посла України в Німеччині у зв'язку з бажанням Секретаріату Президента знайти нові форми співпраці з Берліном, повідомив 5 квітня заступник глави Секретаріату Президента Олександр Чалий. „Ми хочемо знайти нові форми співпраці з Німеччиною. І. Долгов – один з наших досвідчених дипломатів. У мене була з ним розмова. Прийнято рішення, що він буде переведений в країну, де ефект від його праці буде найвищий“, – сказав О. Чалий. Він також пояснив, що Посла України в Росії О. Дьоміна звільнено в зв'язку з досягненням ним „пенсійного віку“. Шістдесят років О. Дьоміну виповнилося 1 серпня 2007 року. (УНІАН)

**Держдума РФ заперечує
Голодомор як геноцид українців**

МОСКВА. — Держдума РФ на пропозицію путінської „Єдиної Росії“ прийняла заяву під назвою „Пам'яті жертв голоду 1930-их років на території СРСР“. У ній російські депутати називають питання Голодомору в Україні 1932-1933 років „предметом сучасних політичних спекуляцій“ і запевняють, що від голоду вмирили не лише українці. Документ запропонували прийняти депутати путінської партії „Єдина Росія“ на чолі з першим заступником голови комітету у справах СНД Костянтином Затулінін. За прийняття заяви проголосувало 356 депутатів, проти – 70, двоє утрималися. „Немає ніяких історичних свідчень того, що голод організовувався за етнічною ознакою. Його жертвами стали мільйони громадян СРСР, представники різних народів і національностей“, – сказано у

заяві Держдуми Росії, прийнятій 2 квітня. Голодомор 1932-1933 років, визнали геноцидом українського народу вже понад 10 держав світу. Серед них – США, Канада, Естонія, Аргентина, Австралія, Італія, Угорщина, Литва, Грузія, Польща, Еквадор, Латвія та Чехія. („Кореспондент“)

**На яхті, захопленій
піратами, є 10 українців**

ПАРИЖ. — За останніми даними, серед членів екіпажу захопленої біля Сомалі яхти є 10 українців та 22 французи. Франція розпочала переговори з піратами, які 4 квітня захопили судно. Яхта перебуває у територіальних водах Сомалі. Міністер закордонних справ Франції Бернард Кушнер не виключає, що за звільнення екіпажу заплатять викуп. („Українська правда“)

**Білорусь відмовилася від
електроенергії з України**

КИЇВ. — Перший заступник міністра енергетики Білорусі Едуард Товпенєць 7 квітня повідомив, що Білорусь відмовилася від імпорту електроенергії з України. „Вартість української електроенергії неприйнятна для Білорусі – вона вища собівартості електроенергії, яку виробляють білоруські станції“, – сказав Е. Товпенєць. Білорусь обмежить споживанням електроенергії, що виробляється на власних електростанціях, а також імпортованої з Росії. 31 липня 2007 року Україна припинила експорт електроенергії в Білорусь. У той же час українська і білоруська сторони продовжували переговори про можливе відновлення поставок електроенергії з України до Білорусі. Міністер палива та енергетики України Юрій Продан заявив 19 лютого про те, що Україна готова запропонувати Білорусі електроенергію за нижчою ціною, ніж склалася на оптовому ринку електроенергії (ОРЕ). Україна минулого року зменшила експорт електроенергії на 11.8 відс. – до 9.2 млрд. кВт/год. (УНІАН)

**400 тис. євро на замки
Львівщини**

ЛЬВІВ. — У Львівській обласній державній адміністрації 1 квітня відбулося підписання Угоди про започаткування спільного українсько-австрійського проекту „Золота підкова Львівщини“. Документ передбачає заходи зі забезпечення охорони об'єктів культурної спадщини на території Львівської області, які формують так звану „Золоту підкову Львівщини“. Сторони почнуть здійснювати свої наміри згідно з угодою до 2015 року. Заплановано охопити ансамбль фортеці в Бродах; будівлю синагоги в Бродах; ландшафтно-архітектурний комплекс в Підгірцях Бродівського району; Олеский замок в Олеско-Буському районі; монастир капучинів у Олеско-Буському районі; замки в Жовкві, Золочеві, Поморянах Золочівського району, Свіржі Перемишлянського району, у Старому Селі, Пустомитівського району; квартал втраченої забудови Вічевої площі в Жовкві та інші. („Львівська газета“)

Що і чому сталося...

(Закінчення зі стор. 1)

структурами.

На жаль, гарне враження від „Спільної заяви“ тьмяніє, якщо взяти до уваги, що обіцянка про членство – це, швидше, одновимірний факт, ніж відповідний, в дусі досягнутого компромісу, процес. Бо якщо ще можна припустити, що Німеччина і Франція змінять своє наставлення щодо України, то абсолютно виключено, що Росія перестане відвертим і таємним способом шкодити Україні, намагаючись зберегти вирішальну контролю над нею. Через російську газету „Комерсант“ вплив назовні інформація, як вів себе В. Путін у Букарешті під час засідання Комісії „Росія-НАТО“: коли мова зайшла про Україну, він, позеленівши від злості, сказав, звертаючись до Президента Джорджа Буша, що Україна – не держава, оскільки одна частина її території – це Східня Європа, а другу частину подарувала Україні Росія. І якщо Україна не відмовиться від наміру стати членом НАТО, то припинить своє існування як держава.

Чому все ж таки Україні в Букарешті відмовили у приєднанні до Плян у дій? В останній день зустрічі, під час спільної з Президентом В. Ющенком прес-конференції, Генеральний секретар НАТО Яап де Гоп Схефер не захотів відповісти на це запитання. Та й чи зміг би, якби навіть хотів? Альянс в часи після холодної війни – це проблема не так для України чи Грузії, як для нього самого. Стару стратегічну місію втратив, нової не набув. Різні його члени різними очима дивляться на сучасну функцію НАТО. Німці і французи вважають його вже не обо-

ронним союзом – бо, мовляв, нема вже від кого обороняти – а тільки засобом підтримання безпеки в світі. Поляки і чехи – менші оптимісти щодо того, нібито не треба нікого ні від кого обороняти: їхня свіжа історична пам'ять не дає атрофуватися антимосковському інстинктові.

І хіба Я. Схефер знає, яка лінія візьме верх?

Деякі оглядачі пояснюють неуспіх з приєднанням України до Плян у дій тим, що з Президентом США, котрий цього року вже відійде від влади, в Європі вже майже не рахуються. Насправді – не в Дж. Бушеві річ, а в тому, яка філософія НАТО переможе – оборонна чи безпекова. Перша означатиме, що Європа нарешті усвідомить смертельну небезпеку, що нависає над суверенною демократичною Українською державою, від другої можна чекати, що французи і німці продадуть Україну за російський газ. Невипадково у світовій пресі вже з'являються коментарі, автори яких провіщують виникнення осі Москва-Берлін-Париж. І хоч ледве чи дійде до її формального утворення, нема найменшого сумніву, що там, де Москві сьогодні вдається встромити палець, завтра вона встромить лікоть. Німеччина і Франція не будуть противитися цьому, бо в обох країнах постійно тліє, готовий кожної хвилини вибухнути полум'ям, амбітний антиамериканізм, кінцевою метою якого є позбутися впливу США, створити їм економічну і військову противагу. З цього приводу директор київського Центру соціальних досліджень Андрій Єрмолаєв говорить: „Не відкидаю, що вже через два-три роки саме Франція Ніколя Саркозі та Німеччина Ангели Меркель спробують реалізувати той задум, який не вдавалося втілити

Міттеранові та Колеві, – створити європейську систему безпеки без США“.

Але це, знов таки, швидше зі сфери уяви, ніж з реальних обставин. НАТО – це не тільки стара Європа, це вже й проамериканські Польща та Чехія, котрі дали згоду розмістити на своїх територіях американську протиракетну систему, це Румунія і Мадярщина, котрі швидше бачать себе в глобальній оборонній структурі і не дозволять себе придушити ніякій осі, одним з кінців якої була б Москва.

Але що може сказати Я. Схефер, коли майбутнє НАТО, як, зрештою, й Європейського союзу – це суцільні гіпотези, а не щось таке, що залежить від німецьких чи французьких гарантій. Світ так швидко змінюється, що все тяжче передбачати напрями його розвитку.

Однак, ледве чи глобальні процеси розвиватимуться за сценарієм американського політолога-футуриста Френсиса Фукуями, який у своїй сенсаційній праці „Кінець історії“ вважав, що історія на наших очах завершується перемогою ліберальної демократії і вже невдовзі настануть біблійні часи, коли вовк з ягням будуть мирно бавитися на зеленому лужку. Реальнішими виглядають вис-

новки Семюеля Гантінгтона про велику ймовірність зіткнення між європейсько-християнською і азійсько-мусульманською цивілізаціями – в тому випадку, якщо іслам не відмовиться від свого войовничого радикалізму. Міркування політкоректності ще стримують виразне артикулювання цього глобального виклику, проте він набагато важливіший, ніж російський газ для французів і німців.

Україна не має проблеми з вибором. Проблема має Росія, тому так нахабно намагається за рахунок України врівноважити у своєму організмі азійський компонент з європейським. Без України в Росії врешті-решт переважить азійство, і навіть у випадку, коли світ розвиватиметься в напрямку до багатополюсності, Росія тільки заграватиме з Європою, але сама Європою не спроможеться стати.

Україну для християнської цивілізації, для європейської демократії вибрала історія. На нещастя, та сама історія утворила цивілізаційну межу, котра перетинає Україну, й тепер потрібна величезна політична воля, щоб витягнути й другу, східню, українську ногу з російсько-азійського болота.

Дар Україні на 500,000 дол.

НЬО-ЙОРК. – 3 квітня в Генеральному консульстві України в Нью-Йорку відбулась урочиста церемонія нагородження Почесною грамотою американського громадянина Джозефа Могена за його добродійну діяльність, спрямовану на допомогу хворим дітям в Україні. Завдяки зусиллям Дж. Могена, наприкінці лютого для потреб хірургічного відділення Одеської дитячої лікарні було передано медичне обладнання та устаткування на суму понад 500 тис. дол.

Уродженець та довголітній мешканець Нью-Йорку, Дж. Моген є активним учасником благодійних проєктів „Gift of Life“ та „Medshare International“, що надають спонсорську допомогу для лікування дітей з малозабезпечених сімей усього світу, котрі потребують термінового хірургічного втручання.

Дж. Моген сказав, що надання допомоги саме українським дітям має для нього особливий зміст з огляду на те, що його мати багато років тому емігрувала до США з невеликого селища на Тернопільщині.

Генеральний консул України в Нью-Йорку Микола Кириченко (праворуч) вручає почесну грамоту Джозефові Могену.

Фото: Андрій Олефіров

Спад на автомобільному ринку США

ВАШІНГТОН. — Американський автомобільний ринок зменшився. У березні у найбільшій економіці на планеті було продано на 12 відс. автомобілів менше, ніж за цей самий місяць минулого року. Найбільше постраждав автогігант „General Motors“. Збут автовиробника з Дітройту зменшився на 20 відс.

Автоконцерн „Toyota“ також відчув на собі наслідки погіршення кон'юнктури – він втратив 10 відс. Це при тому, що саме японській компанії протягом тривалого часу вдавалося підтримувати гарну динаміку продажу. Але погіршення кон'юнктури у США не залишило можливостей і японцям. („Німецька хвиля“)

Швеція і Данія об'єднують пошту

СТОКГОЛЬМ, Швеція. — Швеція і Данія домовилися про злиття пошти. Шведсько-датський поштовий концерн залишиться у державній власності. 60 відс. у спільному підприємстві дістанеться Швеції. Данія отримає 40 відс.

Загальна кількість співробітників становитиме близько 50 тис., річний обіг – 4 млрд. євро. Рішення про об'єднання керівництво обох державних компаній пояснює посиленням конкуренції. („Німецька хвиля“)

Спільна заява...

(Закінчення зі стор. 1)

членів Альянсу привітали також готовність України відпрацювати організаційні заходи для транзиту територією України обладнання і матеріалів для потреб акції МССБ. Ми із задоволенням відзначили триваюче військово-морське співробітництво в рамках акції альянсу „Активні зусилля“ в Середземному морі. Глави держав та урядів країн-членів альянсу висловили свою вдячність за бажання України залучитися до Сил реагування НАТО. Шляхом таких внесків Україна демонструє свою налаштованість нести спільну відповідальність за забезпечення безпеки.

6. Глави держав та урядів країн-членів НАТО привітали прогрес, досягнутий Україною у реформуванні оборонного та безпекового секторів, та підтвердили свою постійну підтримку таких зусиль. Вони закликали Україну продовжувати подальші реформи шляхом впровадження відповідної політики та забезпечення необхідними ресурсами. Вони схвально оцінили прийняття Україною своєї Національної стратегії безпеки та закликали її продовжувати імплементацію Комплексного огляду національного сектору безпеки з метою приведення усього сектору безпеки України у більш близьку відповідність до євроатлантичних норм і стандартів. Глави держав та

урядів країн-членів НАТО закликали Україну повністю використати потенціал інструментів партнерства Україна-НАТО, у тому числі Спільної робочої групи Україна-НАТО з оборонної реформи.

7. Ми взяли до уваги широкий спектр спільних заходів Україна-НАТО, включаючи участь України у Програмі НАТО „Наука заради миру і безпеки“. Союзники привітали зобов'язання України стосовно імплементації Трастового фонду програми ПЗМ щодо знищення надлишкових боеприпасів, легких озброєнь та стрілецької зброї, підтримуваних НАТО програм перепідготовки військовослужбовців, звільнених у запас, та професійної підготовки цивільного персоналу, що працює у безпекових структурах. Ми очікуємо на впровадження Програми обміну даними про повітряну обстановку між Україною та НАТО як позитивної ознаки посиленого співробітництва, покращеної транспарентності та підтримки у боротьбі з тероризмом.

8. Підсумовуючи, союзники привітали зростаючі зусилля України по інформуванню своїх громадян про співробітництво Україна-НАТО та альянс.

Підкреслюючи необхідність виділення Україною адекватних ресурсів для цієї роботи, союзники підтвердили свою підтримку зусиль України по інформуванню громадськості усієї країни.

3 квітня 2008 року, Букарешт

АМЕРИКА І СВІТ

Президента Чорногорії обрано на ще один термін

ПОДГОРИЦЯ, Чорногорія. — Президент Чорногорії Філіп Вуянович переміг на перших президентських виборах після відділення цієї країни від Сербії. Незалежні спостерігачі підтверджують його перемогу. З центру спостережень повідомляють, що нинішній президент вже у першому турі отримав понад 50 відс. голосів. Найближчий конкурент Ф. Вуяновича набрав менше 20 відс. Голосувало майже 70 відс. громадян, що мали право голосу. („Голос Америки“)

У Косові відкрилося Посольство США

ПРИШТИНА, Косово. — В столиці Косова Пріштині 9 квітня відбулася офіційна церемонія відкриття Посольства США. Офіційний представник Держдепартаменту Шон МакКормак у Вашингтоні заявив, що відкриття американського посольства в Косові „підкреслює прагнення США встановити міцні двосторонні взаємини. Посольство буде центром наших зусиль зміцнення нашої спільної прихильності до свободи, можливостей і багатонаціональної демократії в Косові”, – підкреслив Ш. МакКормак. Кандидатура посла США в Косові поки не визначена. На урочистій церемонії відкриття були присутні представники влади Косова й чужоземні дипломати. Це вже третє за рахунком чужоземне дипломатичне представництво, створене після проголошення незалежності. Раніше в Пріштині відкрилися посольства Німеччини й Швейцарії. Парламент Косова 17 лютого в односторонньому

порядку проголосив незалежність краю, що, у свою чергу, істотно дестабілізувало ситуацію в регіоні. Прикордонні райони з Сербією дотепер не контролюються владою Косова. Нову республіку вже визнали більшість країн Європи, у тому числі всі країни великої сімки. Однак, на підтримку Сербії виступають Росія й Китай, які вважають дії Косова такими, які суперечать нормам міжнародного права. Раніше уряд Сербії подав до ООН пропозицію про розділення території Косова. („Кореспондент“)

Г. Клінтон залишив її головний стратег

ВАШІНГТОН. — Головний стратег передвиборної кампанії кандидата в президенти від Демократичної партії США Гіларі Клінтон, відомий американський політтехнолог Марк Пен, звільнився з цього посту. Як повідомили 7 квітня в передвиборному штабі Г. Клінтон, це пов'язано з „подіями останніх днів”. Під „подіями останніх днів”, очевидно, мається на увазі звістка, поширена американськими засобами масової інформації про те, що М. Пен 31 березня провів переговори з представниками уряду Колумбії з приводу просування в Конгресі США угоди про вільну торгівлю між двома країнами. Джерела в передвиборчому штабі Г. Клінтон вказують на те, що сенатор була розчарована, дізнавшись про зустрічі М. Пена з колумбійськими чиновниками. Г. Клінтон виступає проти підписання угоди про вільну торгівлю з Колумбією, і ця незвичайна пригода з її головним і тепер уже колишнім політичним радником зменшує можливості Г. Клінтон

в боротьбі за висунення єдиним кандидатом на президентських виборах від Демократичної партії. (УНІАН)

Названі лавреати Пулітцерівської премії

ВАШІНГТОН. — Золоту медаль „За служіння світові“ отримала газета „Вашінгтон пост“ за репортаж про незадовільні умови утримання ветеранів війни в Іраку в лікарні „Волтер Рід“. Всього ця газета перемогла у шести категоріях з 20. Пулітцерівська премія – найпрестижніша в США нагорода у журналістиці. Її присуджує Колумбійський університет у Нью-Йорку. Цього року відбулася 92-га церемонія вручення. (Інститут Масової Інформації)

Пригоди олімпійського вогню в Лондоні

ЛОНДОН. — 7 квітня церемонію пронесення Олімпійського вогню вулицями Лондону перервали тисячі учасників демонстрацій проти дій Китаю у Тибеті. Подія, що мала на меті позначити чотири місяці до початку Олімпійських ігор у Пекіні, перетворилася на протести критиків, які вважають, що Китай порушує права людини. Поліція заарештувала щонайменше 30 осіб, які намагалися перехопити смолоскип з олімпійським вогнем на різних етапах маршруту. Посол Китаю в Лондоні проніс вогонь китайським кварталом в центрі міста, а прем'єр-міністр Гордон Браун привітав його прибуття до прем'єрської резиденції на Давнінг-стріт 10. На Трафальгарській площі зібралися прихильники Олімпійських ігор у Пекіні, які вимагували китайськими прапорами. Китайська преса на початку дня назвала подорож вогню Лондоном „подорожжю гармонії”, однак, вона швидко перетворилася на прояв незгоди та невдоволення. (Bi-Bi-Ci)

Американський хлопчина помітив у музеї помилку

ВАШІНГТОН. — П'ятикласник Кентон Стафлбім першим за 27 років помітив помилку в Національному музеї природної історії Смітсоніана. Одинадцятирічний хлопчик звернув увагу, що в пояснювальній записці до експонатів музею було написано, що докембрійський період – це ера. Цікаво, що хлопець приїхав у музей разом з батьком саме для того, щоб дізнатися визначення докембрійського періоду. Річ у тім, що його учитель у школі також назвав цей період ерою, що викликало в малого всезнайки сумніви. Тож родина вирішила з'ясувати істину, відвідавши Національний музей природної історії. Але натомість Кентонові довелося виправляти ще й працівників музею. Минулого тижня на адресу К. Стафлбіма прийшов лист з музею, де визнано правду за хлопчиком: „Докембрій – нескінченний відтинок часу, який охоплює період від появи Землі до початку кембрійського періоду”. Від дня відкриття музею 1981 року мільйони осіб пройшли Вежею часу, де розташована експозиція про доісторичні часи. П'ятикласник

К. Стафлбім став першим, хто помітив помилку. („Кореспондент“)

Австралія змінює умови в'їзду ізраїльтян

КАНБЕРА, Австралія. — Австралійська влада 3 квітня вирішила посилити критерії для видання в'їзних віз громадянам Ізраїлю. Серед іншого, тепер громадянам Ізраїлю для одержання візи доведеться доводити, що вони не мають наміру займатися нелегальною роботою, надавати довідку від ізраїльського роботодавця, і доводити, що в них є досить грошей, щоб сплатити своє перебування в Австралії. Причиною жорсткості критеріїв став різкий ріст кількості ізраїльтян, здебільшого – у віці від 20 до 30 років, що не виїхали з Австралії після закінчення терміну візи. Так, якщо чотири роки тому кількість ізраїльтян, що порушили візовий режим, становила 88 осіб, то в минулому році їх було вже понад 800. У висліді Ізраїль займає 22-ге місце в списку країн, громадяни яких порушили австралійський візовий режим. („Кореспондент“)

Суд встановив причину загибелі принцеси Діяни

ЛОНДОН. — Причиною загибелі принцеси Діяни та її друга Доді аль-Фаеда в автокатастрофі в Парижі 31 серпня 1997 року стали протизаконні дії журналістів табloidних видань, які переслідували їхнє авто, і водія Анрі Поля. До такого висновку 7 квітня прийшли присяжні за підсумками слухань у Лондонському королівському суді, що тривали майже пів року. Присяжні винесли два окремі рішення – один у справі про загибель принцеси, другий – у справі про загибель її друга. Процесуально справи про загибель Діяни та Д. аль-Фаеда розглядалися окремо, хоча слухання з них були сумісними. Першим присяжні винесли рішення відносно Д. аль-Фаеда, а через декілька хвилин таке ж рішення відносно принцеси. Розпочаті в січні 2004 року слухання з установлення обставин смерті пари були відкладені на час розслідування обставин автокатастрофи в Парижі. Слухання відновилися 2 жовтня минулого року в Королівському суді Лондону під головуванням судді Скота Бейкера. Журі присяжних вислухало свідчення більш ніж 250 свідків з восьми країн. („Кореспондент“)

Вибух хмаросягу в Москві

МОСКВА. — У Москві внаслідок вибуху, котрий стався 4 квітня зайнявся житловий будинок, у висліді чого двоє осіб загинули. За словами представників російського Міністерства з надзвичайних ситуацій, хмаросяг з 22 поверхів зайнявся полум'ям після вибуху, причини якого покищо не встановлено. Пожежники не виключають, що у будинку могли залишатися потерпілі. Наразі подробиць не повідомляється, але російські засоби масової інформації передають, що вибух газу є малоімовірним, оскільки будинок опалюється електрикою. (Bi-Bi-Ci)

У Сенаті відбулися слухання щодо Іраку

ВАШІНГТОН. — У вівторок в Сенаті США відбулися слухання з Іракського питання. Генерал Дейвид Петреюс та Посол США в Іраку Раян Крокер склали своєрідний іспит перед сенаторами.

Ірак демонструє поступовий прогрес в утвердженні безпеки в країні, але ці досягнення все ще мають зворотний характер. Тому ще рано визначати будь-які чіткі графіки виведення з військ американських військ. Такими словами охарактеризували ситуацію в Іраку високопосадовці США, які відповідають за успіх військової і політичної місії США в цій країні. Найважливішим питанням посадовців було – чи стратегія збільшення американських військ в Іраку покращила там політичну ситуацію. І чи можна почати активніше виведення військ. На що Д. Петреюс зазначив: „Ми вже почали прогнозувати, що нас чекає після липневого зменшення військ”.

Тепер в Іраку є 160 тис. американських військових.

Командувачі пропонують не починати запланованого раніше виведення 20 тис. вояків, принаймні до середини липня. Нещодавне загострення ситуації в країні свідчить, що військовий та політичний успіхи, здобуті до цього часу – дуже хисткі.

Серед сенаторів, які вимагають від Д. Петреюса та Р. Крокера

відповідей, є три можливі кандидати на пост президента США – Гіларі Клінтон, Барак Обама та Джон МакКейн. З наближенням дати президентських виборів у США напруження навколо питання Іраку лише загострюється. І генерал Д. Петреюс це розуміє: „Я рекомендував своїм підлеглим, щоб після того, як у липні ми введемо велику кількість військових, взяти 45 днів, аби вивчити ситуацію”. Д. Петреюс каже, що за вислідами цих 45 днів можна буде визначити чи продовжувати виведення військ, чи ні. „Наше завдання на сьогодні, разом з іракською владою закріпити досягнуті успіхи і впоратись з існуючими проблемами”. Дж. МакКейн – кандидат в президенти від республіканців, підтримує плян Д. Петреюса: „Ми не вважаємо, що програли, ми дивимося вперед і бачимо перспективи успіху”.

Ранкові слухання, які були відкриті для публіки, кілька разів переривалися через протести. Сенатори-демократи, серед яких і Г. Клінтон, наполягають, що теперішня стратегія Америки – в корені хибна. „Дивіться на громадянську війну в Іраку і ролі в ній Ірану – я не бачу, щоб ця стратегія працювала. Я наполягатиму на виведенні військ вже з січня”, – заявила Г. Клінтон.

Слухання у Сенаті тривали весь день. Їхні висліди стануть відомі пізніше. („Голос Америки“)

УКУ підтримав акцію „Напиши лист Папі Римському“

Під час прес-конференції (зліва) Архiepіскоп Ігор Возняк, о. Петро Галадза, Оксана Гайова.

Львів. – Український Католицький університет (УКУ) підтримав громадську ініціативу, яку розпочала „Львівська газета“, що має на меті прискорити беатифікаційний процес Митрополита Андрея Шептицького – „Напиши лист Папі Римському“.

19 березня в УКУ відбулася прес-конференція, присвячена ролі мирян у цьому процесі.

Протягом тижня в УКУ також стояла скринька, в яку усі охочі мали змогу кинути листа, щоб долучитися до справи прискорення прослави Митрополита Андрея.

Владика Ігор Возняк, Архiepіскоп Львівський, під час прес-конференції наголосив, що справа беатифікації майже завершена, розглянуті усі необхідні документи, залишається чекати на чудо, а тому мирянам треба молитися.

„Молитва здатна здійснити чудо, проте також важливо, щоб активізувалася уся Церква: ерархія, духовенство та миряни“, – вважає Оксана Гайова, науковий працівник Постуляційного центру беатифікації Андрея Шептицького,

яка докладно вивчала праці Митрополита та документи процесу беатифікації, що розпочався ще 1958 року.

Хоча, як зазначив, о. д-р Петро Галадза, професор Інституту східно-християнських студій ім. Митрополита Андрея Шептицького Університету св. Павла (Отава, Канада), не треба вбачати в такому тривалому процесі жодних політичних причин, історія знає набагато довші процеси, які тривали століттями.

Надумку Мирослава Мариновича, віце-ректора УКУ, варто звернутися до досвіду людей, які жили в часи Митрополита Андрея: „Напевно у людей, що були на похороні Андрея Шептицького, думка „Sancto subito“ (Святий негайно) була просто природною. Незаперечні свідчення про святість цієї особистості дають не лише католики, а й нехристияни, зокрема юдеї. Єврей Курт Левін, якого Митрополит врятував під час війни, розділ своїх мемуарів, присвячений А.Шептицькому, назвав „Святий“.

Мар'яна Карапінка

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО
ІМ. ШЕВЧЕНКА

Засвоєння української мови двомовними дітьми: психолінгвістичний аспект

Роксолана Михайлик

Двомовність (*bilingualism*) – це актуальна проблема сьогодення не тільки в Україні, але й в усьому світі. Часто, як у випадку з українсько-російською двомовністю, цей феномен розглядається насамперед як соціополітичне або соціолінгвістичне явище. Проте варто нагадати, що, за словами Л.Т. Масенко, „у двомовному соціумі співіснують і конкурують, звичайно ж, не мови, а люди, їхні носії“. А отже, відповідно, основи двомовності закладаються на рівні індивідууму – дитини, яка засвоює дві мови в умовах збалансованого або незбалансованого мовного середовища.

Українсько-англійська двомовність – це приклад чітко вираженої незбалансованості двох мов, і тому є цікавою проблемою для мовознавців, які вивчають засвоєння мови дітьми. Можна знайти немало білінгвів, тобто осіб, які поперемінно користуються обома мовами, серед дітей імігрантів з України. Як вони стають двомовними (або одномовними)? Який вік є визначальним у виборі домінуючої мови? Як мовне середовище впливає на розвиток обох мов? Як щоденна зміна мов впливає на когнітивний розвиток дитини? Відповіді на ці та інші запитання може дати наука психолінгвістика.

Цікаві дослідження в цій галузі зроблено на матеріалі різних мов: досить добре описані і проаналізовані французько-німецька, англійсько-французька, еспансько-англійська двомовності. На жаль, української мови в цьому переліку немає. Проте є підстави вважати, що, з одного боку, дослідження українсько-англійської двомовності стануть вагомим внеском у світову науку, а з іншого – психолінгвістичні методи можуть поглибити наше розуміння основ двомовності і відповідно вказати на ефективні методи виховання носіїв української мови.

Проблема засвоєння мови дитиною – одна з основних у сучасній психолінгвістиці (відомі школи існують у США, Канаді, Голландії,

Німеччині). І це не дивно, адже здатність говорити – це основна виняткова риса людини. Кожна дитина, за умови нормального розвитку, засвоює (а не вивчає!) свою рідну мову швидко і без особливих зусиль та інструкцій дорослих. Тобто ще у дошкільний період вона вже знає основні правила граматики (відмінкові закінчення, чергування звуків, правила побудови речення) і є здатною відрізнити граматично правильне речення від неправильного. Звідки ж беруться ці підсвідомі, але міцні знання? Як формуються правила граматики у мозку дитини? Ці питання викликають багато наукових дискусій між психологами, лінгвістами, філософами і навіть невробіологами всіх рівнів і країн.

Загадка процесу засвоєння мови умовно розділила вчених на два табори. Одні психолінгвісти вважають, що розвиток граматичних здібностей дитини залежить переважно від кількості і виразності фраз з певною граматичною ознакою у мовному середовищі дитини – тобто, чим частіше дитина чує певну граматичну ознаку, тим швидше її засвоює (Tomasello, 2003, 2004, Newport and Aslin, 2004, Thompson and Newport, 2007 та ін.). Також, з їхнього погляду, дитина здобуває мовний досвід так само, як вона здобуває досвід в інших сферах, використовуючи ті ресурси своєї свідомості, які не пов'язані лише з оволодінням мовою, наприклад, пам'ять.

Натомість інші вчені, прихильники вчення про генеративну граматику (*generative grammar*), вважають, що діти мають природну (вроджену) здатність до засвоєння мови, тобто мають ментальну систему, яка дозволяє їм говорити певною мовою і розуміти її (Chomsky, 1986, Poeppel and Wexler, 1993, J.D. Fodor, 1998, 2001). Вони вказують на той факт, що мовного досвіду, який здобуває дитина, тобто речень, на правильність чи неправильність яких їй вказують дорослі, часто не досить для оволодіння мовою, адже людина здатна створити нескінченно багато нових граматично правильних речень. Однак, навіть за умов „бідності стимулу“ (*poverty of the stimulus*) діти здатні оволодіти складними правилами граматики будь-якої мови, що часто не під силу дорослим, які вивчають чужоземну мову. Тому психолінгвісти, вивчаючи дитяче мовлення з погляду генеративної граматики, вважають, що кінцевим результатом лінгвістичних досліджень повинна стати відповідь на запитання про те, що саме складає мовну компетенцію дитини і яким чином вона досягає дорослого рівня підсвідомого знання граматики за порівняно короткий відрізок часу.

Обидва теоретичні підходи до засвоєння мови спочатку стосувалися одномовних дітей, що вивчали свою рідну мову. Вважалося, що поки не буде запропоновано

Пресвята Богородиця запрошує до Люрду

Владика Михайл Гринчишин,
Апостольський Екзарх УГКЦ

Вмираючи на хресті за спасіння роду людського Христос передав нам найцінніший свій скарб: свою Матір. Вмираючи, Ісуспроголосив: „Ось син твій... Ось мати твоя“. Від тієї хвили Пречиста Діва Марія є матір'ю кожного з нас, матір'ю всіх людей.

Впродовж 2,000 літ Марія проявляє

свою присутність і материнську опіку серед тих, що за них умер Ісус, її Син. Свята й благословенна дія Божої Матері має різні форми й вияви. По цілому християнському світі зустрічаємося з її іконами, престоломи, святинями, місцями прощ. Всі християнські народи плекали набожність до Богородиці в контексті своєї історії та власної культури.

З історії Церкви знаємо, що Пресвята Богородиця не раз сама наближалася до обраних. Рятувала людей й цілі народи від нещастя та поразки. Материнська її любов проявляється у наших труднощах, небезпеках, терпіннях. Вона звертає людям увагу на гріхи й небезпеки.

Доручення свої чи прохання до людей звичайно Пречиста Діва передає невинним молодим людям чи навіть дітям, як булов Люрді чи у Фатімі. У Люрді, в південній Франції, Богородиця вибрала собі неосвічену й простеньку 14-літню дівчину – Бернадету Субіру, щоб через неї передати світові свої прохання чи поучення.

Появи Пречистої розпочалися дня 11 лютого 1858 року. Богородиця

(Закінчення на стор. 20)

Уточнення

У ч. 5 „Свободи“ на сторінці „Вісті Фундації ім. Івана Багряного“ підпис під фотографією має бути: „Музей Тараса Шевченка в селі Шевченковому на Черкащині“.

Під листом Юрія-Мирослава Левицького „Шануймо Гетьмана Павла Скоропадського“ („Свобода“, ч. 11) помилково вказано місце проживання автора. Має бути: Монреаль, Канада.

Редакція ще раз звертається до авторів електронних листів до „Свободи“ з проханням вказувати в листах свої поштові адреси і числа телефонів.

Про автора:
Роксолана Михальчук (Ткачук), член НТШ-А, філолог, перекладач (з англійської, французької, російської мов). Закінчила Вінницький педагогічний інститут з відзнакою. У 1995 захистила дисертацію в Інституті літератури ім. Т. Шевченка Національної Академії Наук України. На даний час навчається за програмою PhD в Stony Brook University. Працювала викладачем в Слов'янському педагогічному інституті, у Військовій академії (Київ), в Українській школі в Парижі. Видала книжку „Grammaire Pratique de l'Ukrainien“. Edition L'Harmattan, Paris, France, 2003., та опублікувала ряд наукових статей в університетських виданнях.

(Закінчення на стор. 13)

Адреса загрози – все та ж

Виступаючи на останньому засіданні Ради національної безпеки і оборони – це було 21 березня – Президент України Віктор Ющенко сказав те, що повинен був сказати давно, відразу в інавгураційній промові: національній безпеці України загрожує інформаційна експансія з-за кордону, метою якої є дезорієнтувати і здеморалізувати українське суспільство, не дати йому прийти до національної єдності, створити тяжкі проблеми в галузі мови, культури, релігії і в результаті – відвернути Українську державу з проєвропейського зовнішньополітичного курсу, тобто, іншими словами, поставити під удар саму незалежність і суверенність України.

Нагадавши, що у ділянці друкованих засобів масової інформації „у нас навіть немає єдиного органу, який проводив би державну політику“, Президент В. Ющенко доходить до логічного запитання: „Ми представляємо суверенну державу. Чи ми будемо жити інформаційними продуктами інших країн?“.

Він не уточнював, з-за якого саме кордону ведеться проти України інформаційна експансія, але чи є хоч один свідомий українець в світі, котрий не знав би цього? Від часів Переяславської Ради адреса головної небезпеки для українства не змінилася: це Москва, столиця великодержавного російського шовінізму, який протягом сторіч змінювався лише у зовнішній формі, але не в своїй антиукраїнській сутності. Росія царська, Росія сталінська, Росія брежнєвсько-сусловська, Росія горбачовська, Росія ельцинівська, Росія путінська – це все та ж небезпечна суміш свавілля і неправди. Небезпечна не тільки для України, але й для всього світу, хоч він, навіть близький європейський світ, на жаль, цього досі не зрозумів. Якийсь час здавалося, що брутальна кривава війна проти маленької Чечні, довга низка політичних вбивств в Москві і Санкт-Петербурзі, відвертий тиск на Україну напередодні Помаранчевої революції, загравання Кремля з диктаторськими режимами Венесуели та Ірану, введення російської військової фльоти в Середземне море і Атлантичний океан, грубий шантаж з допомогою газу і нафти отямлять німців і французів від їхнього дурного антиамериканізму й відкриють їм очі на справді велику небезпеку. Ні, Анжела Меркель успадкувала промосковську політичну лінію від Шродера, а Ніколя Саркозі – від Шірака. Діючи тепер, в Букарешті, на догоду Москві, Берлін і Париж заохочують її до все відвертіших імперських зазіхань на незалежну Україну, тим більше, що ці зазіхання походять не тільки від владної верхівки. Шовінізмом хронічно хворе все російське суспільство, включаючи Державну думу.

Буквально цими днями, 2 квітня, російські законодавці спеціальним рішенням відмовилися визнавати Голодомор 1932-1933 років в Україні свідомо спланованим Московою геноцидом проти української нації. Позбавлені елементарного людського сумління, ігноруючи відкриті для всього світу факти, ці фальшиві демократи заявляють: „Нема ніяких історичних свідчень того, що голод організовувався за етнічною ознакою“. Це саме повторює в московській газеті „Ізвестія“ славнозвісний і не менш сумнозвісний російський письменник Олександр Солженіцин, додаючи до думської заяви нову порцію неправди: нібито тема антиукраїнського геноциду – це „політична спекуляція з метою посварити рідні російський і український народи“. Якщо цей колишній сталінський в'язень і не може в собі подолати антиісторичного комплексу „старшого брата“, то що хотіти від недавнього кагебіста Володимира Путіна?

У цьому запитанні Президента В. Ющенка – чужим чи своїм інформаційним продуктом має жити незалежна Україна? – вчувається вболівання за справу, за долю держави. Але передусім він сам повинен відповісти на це запитання. Відповіді своєю власною системою працею, ситемною націєтворчою працею влади, системою усвідомлювальною працею української інтелігенції, цілеспрямованою працею всього українства. Доля України врешті-решт повинна залежати тільки від неї самої, а не від того, як до неї ставиться Росія чи Німеччина, чи Франція, чи ще хтось.

КВІТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Був українцем, бо знав, що це означає

„Україна – не рай земний, бо раю на землі не може бути, – а найкраще виконаний обов'язок супроти Бога і людей“;

„Без власної держави нема й не може бути нації української“;

„Державу українську може здійснити наша любов до неї, а не зненависть до її ворогів“;

„Українським єсть і повинно бути все, що осіло (а не кочує) на нашій землі, і що тим самим стало частиною України“ – правда, дорогий читачу, зміст цих висловів не залишає найменших сумнівів, що вони належать українській людині? А вони належать полякові В'ячеславові Липинському. І знаємо з історії, що не лише його одного зробило українцем почуття справедливості і чесний розум. Річ у тому, що за певних життєвих обставин більше вирішує самоідентифікування, ніж формальне належання до нації.

Які ж це обставини у випадку В. Липинського? Напевно, якісь особливі, що мусіли переважити родинне польське виховання? Ні, вистачило того, що ця родина віддавна осіла у волинському селі Затурці, вистачило самої волинської аври, щоб чутлива душа польської дитини відгукнулася на неї.

Дуже добре пояснив це Улас Самчук у статті „Волинь незабутня“: „...Зайдам не тільки не пощастило полонізувати волянців, але їм не вдалося навіть відукраїнізувати зукраїнізованих поляків Волині, які по селах, майже на сто процентів, залишалися поляками тільки за назвою й католицькою релігією... Волинь українцювала чужих прибульців без примусу, без політики, лише силою культурної вищости її села... Етнічна сила цього народу була така велика, що вона розчиняла в собі не лише поляків, але й німців, у великій мірі чехів і самих москалів, які прибували сюди під виглядом всьляких релігійних сект. А коли прийшло до українізації Волині, тобто коли їй прийшлося міняти поняття Русь на поняття Україна, то сталося це либонь за одну ніч. Без національної школи, без „Просвіт“ і організацій Волинь стає українською за духом і стилем від низу до верху...“.

Ось так і переродила Волинь польського хлопчика Вацлава на достойного сина України, на засновника Української хліборобсько-демократичної партії й автора її програми, на українського державного діяча-дипломата, Посла Української Народної Республіки у Відні, на історіософа і соціолога, чия далекоглядна думка назавжди залишиться важливою для нашої національної самосвідомості, на „українського буржуазного націоналіста“, чії твори в часи радянщини були суворо заборонені.

Незалежна Україна сьогодні читає В. Липинського, видаються його праці і праці про нього, триває і, мабуть, ніколи не припиниться полеміка щодо його політичного світогляду, не випадково ледве не в кожній з цих полемік зустрічаємо „сакральну“ пару: В. Липинського і Дмитра Донцова. Зіставлення дуже спокусливе і логічне. Але не варто їх протиставляти. В небі політичної думки всім вистачить місця. Україні в однаковій мірі потрібен В. Липинський – вособлення римо-католицької самодисципліни і

самовідповідальності, прихильник династійної монархічної влади в Українській державі, і Д. Донцов – дитина широкого козацького степу з його розмахом і шаленством, автор теорії „чинного націоналізму“, котрою хотів збудити в приспаних українцях волю до життя, гін до влади, до панування на рідній землі.

З досліджень про В. Липинського довідуємося, що він ще в Київській гімназії намагався об'єднати польську студентську громаду з українською, а коли це не вдалося, рішуче перейшов в українське молодіжне середовище. Відтак – служба в російській армії, опісля – університети в Кракові і в Женеві, але вже ніщо не могло похитнути його проукраїнської орієнтації. Можна уявити, яким драматичним було особисте життя цього українського патріота, ідеолога державної незалежності України, якщо його рідні брат і сестра залишалися поляками-антиукраїнцями, якщо й дружина його нічого чути не хотіла про українство, відповідно виховуючи їхню доньку...

Але, цілком можливо, з цієї саме обставини, що в Україні співіснували люди різних національностей і з ними, як от у родинному його колі, випадало рахуватися, постає відповідна ідеологія В. Липинського: основою української незалежної держави має бути політична нація, в якій об'єднуються і працюють для добра України всі українці і неукраїнці. Ця світоглядна формула й сьогодні звучить привабливо, хоч і нема підстав вважати її універсальною. Тут без переконання Д. Донцова неможливо обійтися: політична нація в Україні може запанувати тільки тоді, коли відродиться в повній силі і потенції український етнос, коли запевнить своє національне майбутнє, створивши на своєму первісно-народному ґрунті власну державу.

І все ж, за всієї неповноти й передчасности, ідеологія В. Липинського досі не втратила свої ціни і повчальности. Дивлячись на українство очима європейського інтелігента, він безпомилково помітив історичні вади нашої нації і висловив багато такого, що сприяє викоріненню наших за давних індивідуальних і суспільних хиб. Ось що писав В. Липинський у 1925 році до українського громадського діяча Богдана Шемета:

„...Бути патріотом – це значить шукати задоволення не в тім, „щоб бути українцем“, а в тім, щоб було честю носити ім'я Українця. Бути патріотом – це значить перш за все вимагати гарних і добрих учинків від себе як від українця... Це значить, будучи українцем, виховувати в собі перш за все громадські, політичні, державотворчі прикмети: віру в Бога і послух Його законам, тобто духовні вартості; далі вірність, твердість, сильно-вольність, дисципліну, пошану для своєї традиційної влади (монархізм), загалом кажучи, лицарськість – тобто політичні вартості...“. Ці принципи актуальні й нині, вони також кажуть нам, яким напруженим, воістину лицарським мусіло бути внутрішнє життя В. Липинського.

А жив він недовго: народився 5 квітня 1882 року, помер 14 червня 1931 року.

П. Ч.

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc.
at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510
E-mail: svoboda@att.net Website: www.svoboda-news.com
Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу \$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожен зміню адресу – \$1.00.
Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.
Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“		
Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adsukrpubl@att.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Відбудовуємо єдину українську церкву

Місто Остер на Чернігівщині – дуже древнє, воно було засноване князем Володимиром у 988 році. Починаючи з XI ст., місто стало адміністративним та релігійним центром удільного князівства. У 1098 році тут було освячено першу муровану церкву св. Архистратига Михаїла, яка була прикрашена фресковим живописом, дуже подібним

до розписів Михайлівського Золотоверхого собору Києва. Збереглися лише рештки цього храму – вівтарна частина та частина стін біля неї, але вони внесені до реєстру пам'яток культури і охороняються ЮНЕСКО.

У XV ст. Остер став центром ордену єзуїтів. В той час тут було декілька католицьких костелів та монастирів. В XVI ст. почався бурхливий розвиток міста. Сюди було перенесено єпископську катедру з Чернігова, який з 1500 року був під владою Московії.

З початку XVII ст. Остер – одне з десяти міст Лівобережної України, яким буде надане Магдебурзьке право. Місто стало центром Остерського козачого полку, який згодом було приєднано до Київського, але адміністративний центр полку до 1670 року залишався тут. Київські полковники були великими меценатами, вони будували, крім фортифікаційних споруд, церкви, садиби та парки. Багато з цих споруд острия бачили ще на початку XX ст. В місті було п'ять православних церков.

Потім настали страшні часи для українського православ'я, почалися репресії проти священників, які не припинялися й після Другої світової війни. Було зруйновано Михайлівську (XVIII ст.) соборну, Успенську (XVIII ст.) та Троїцьку (початок XIX ст.) православні церк-

ви. У 1980-их роках при будівництві торговельного центру було зруйновано церкву св. Івана Предтечі. Сьогодні в місті залишилась єдина Воскресенська церква (XVIII-XIX ст.) УПЦ Московського патріархату. Відродження Української Православної Церкви стало нагальною потребою в Острі.

7 лютого 2007 року з ініціативи демократичних фракцій у міській раді, за підтримки всіх демократичних сил міста, було вирішено відбудувати зруйновані храми. На установчих зборах створена і зареєстрована в обласних установах та в єпархіальному управлінні православна релігійна громада Архистратига Михаїла Київського патріархату.

Назустріч громаді пішли міська рада і міський голова. Громаді було передано вцілілу частину розібраного корпусу терапевтичного відділення міської лікарні, вік якої – 130 років, і земельну ділянку навколо. Ця будівля в дуже жалюгідному стані, – стоять лише обідрані стіни без вікон і дверей, немає електрики і опалення.

Релігійна громада самотужки розібрала всі перегородки на першому поверсі. Приміщення виявилось красиве і світле. На другому поверсі вирішено відкрити недільну школу для дітей. Але на цьому все і припинилось, тому що коштів для відбудови не маємо.

Звертаємось до закордонних українців з проханням допомогти нашій громаді у відбудові церкви. Цей храм стане центром відродження

В цьому будинку розмістилася Українська православна церква св. Михаїла.

українського православ'я у краї. Ми будемо дуже вдячні за всяку підтримку і допомогу. Наша адреса: вул. Тагаріна, 24, м. Остер, Чернігівська область, Ukraine 17044. Тел.: (380-4646) 43-512.

Пожертви можна висилати на адресу: Marta Borowyk, 336, Independence Way, Springfield, NJ 07081, зазначивши „Rukh Educational Foundation/St. Michael's Church“.

о. Андрій Пилипчак,
благочинний Козелецького округу
УПЦ Київського патріархату
Остер, Чернігівська обл.

Ділімося добром

Години летять, квіти вмирають, дні минають. Спомини лишаються. Робімо, що можемо, стрічаймося і ділімося добром нашим. Говорімо гарними українськими словами. Поширюймо силу незламного духу усіх поколінь – рід в рід, всі корені родин наших з нашої чорноземлі. Найкраща наша рідна, сильна, правдива, історія України. Ідімо вперед з живою родинною любов'ю.

Ділімося пережиттям, радістю і найкращими порадами на многія, благія літа! Будьмо разом! Кожне родинне коріння, збудися! Бог і Україна – наші, де б ми не були у світі. З роду в рід, де нема переводу, ні страху.

Христос Воскрес!
Воскресла Україна!

Роман Куропась,
Ворен, Мишиген

Від французької королеви – до української сучасності

Євгенія Чернописька з Рочестеру, Нью-Йорк, у 2002 році відвідала французьке місто Сенліс, де побачила пам'ятки королеви Франції Анни, дочки Ярослава Мудрого. У Сенлісі королева побудувала в 1060 році церкву і школу, біля якої стоїть її статуя. Є. Чернописька прислала до редакції плян міста, копії публікацій про Анну у французькій пресі і звернулася до молоді з заохоченням відвідати це французьке місто поблизу Парижа.

До історії звернувся у своєму листі **Філіп Трач** з Лейквуду, Огайо. Він оглянув події, які сталися у взаєминах Росії та України, починаючи від царювання Петра I, і на цій підставі показав імперську політику російських правителів стосовно України.

Лідія Пашкевич з Черкас нагадує про 1918 рік, коли за наказом Москви з бібліотек України були вилучені усі видання Біблії. У своєму листі вона також дякує за опублікування репортажу про „Рушник національної єдності“ („Свобода“, ч. 5) і серії поштових марок до Різдва і Нового року, виконаних в дусі старих українських мальованок. „Саме такими уявляли собі наші сільські художники янголят, котрі літали над українськими церквами“, – пише вона.

100-річчя від дня народження художника Михайла Дмитренка з села Лохвиці на Полтавщині привернуло увагу його земляка **Олександра Панченка**. Твори М. Дмитренка є в ряді церков, музеїв, приватних колекцій світу. Автор листа піклується про вшанування пам'яті мистця в його рідному

Мистець Михайло Дмитренко з сином Марком в Дітроїті (1977 рік). Надіслав О. Панченко

місті, створення музейної експозиції, і чекає листів від шанувальників М. Дмитренка про його життя і творчість. Адреса: О. Панченко, а/с 1, Лохвиця, Полтавська обл., 37200 Ukraine.

До сучасної України звертаються інші автори. **Михайло Семенець** з Гемліну, Нью-Йорк, прочитав у „Свободі“ (ч. 9) статтю „Віктор Ющенко: Україні потрібна Конституція національного творення“ і пише, що Президент України оминає найважливіше: хто гальмує поступ України, яка за 16 років незалежності не стала українською, не стала членом Європейського союзу, НАТО, не досягла кращого життя

населення. Він пропонує записати в Конституції: „Заборонити антидержавні, антиукраїнські партії, організації, союзи, бльоки, товариства, інформаційні агентства, пресу і літературу, які перебувають на службі Кремля“.

Майже щодня до редакції приходять листи від **Юрія Кравчука** з Вільмінгтону, Делавер, уважно-го читача „Свободи“. Тепер маємо їх п'ять. Автор порушує проблеми змін в Конституції України, удосконалення інформації про НАТО, критикує українців за байдужість до державного будівництва і задоволення „бараболею, капустою і російською горілкою“.

До проблеми національних меншин, зокрема євреїв в Україні, звертається у листі **Степан Женецький** з Йонкерсу, Нью-Йорк. Привід до роздумів дала йому візита Президента України В. Ющенка до Ізраїлю. С. Женецький вважає, що випадки антисемітських виступів в Україні спровоковані проросійськими силами. Ще в царській Росії тривало переслідування єврейської меншини, обмеження місць поселення, права на освіту та інші, а в Україні усі національні меншини мають належні умови для розвитку.

Іван Лучечко з Джерзі-Ситі, Нью-Джерзі, прислав витинку з польського часопису „Політика“, який вмістив велику статтю Роберта Кушнежа „Великий Голод“ з описом жахів, що діялися в Україні у 1932-1933 роках.

Леонід Царук з Фрідонії, Нью-Йорк, переслав до редакції листа настоятеля церкви свв. Бориса і Гліба Української

Православної Церкви Київського патріархату о. Андрія Карповича і парафіян з проханням допомогти в спорудженні храму. Адреса парафії: вул. Лесі Українки, 10, с. Зарічне, Рівненська обл., 34000 Ukraine. А Ірина Іванкович-Блощинська дякує за опублікування заклику допомагати у побудові Патріяршого собору УГКЦ в Києві.

Кілька авторів надіслали свої вірші. **Ярина Зоряна-Гуцал** підтримує вітання Ярові Славутичові („Свобода“, ч. 3) з 90-літтям (вона пам'ятатиме його ще з таборів в Німеччині). Ювілярові вона присвятила вірш „Завойовникам прерій“, в якому є такі рядки: „Син української землі, Херсоння, в канадських преріях професором живе. Хвалу за труди своїм живим словом поселенням у визнанні несе“.

Мирослава Терещук з Гамільтону, Нью-Джерзі, у вірші „Великодній день“ пише: „Дзвонять дзвони Великодня, до церкви скликають, й пісні великодні до неба сягають“.

Цикл віршів на теми Голодомору і сучасної України надіслала **Галина Макогон** з Сейн-Пітерсбургу, Флориди. У віршах „Докір“, „Одкровення“, „Не забути“, „На дорозі“ вона думкою лине до часів Голодомору, описує долю заокреанських українців, картає нинішніх очільників України за тяжке життя населення.

Ярослав Кушнір з Золочева, Львівська обл., надіслав свої вірші, написані ще за часів СРСР і надруковані в районній газеті „Народне слово“. У вірші „До ніг Христових цвіт стели“ він пише: „Христос воскрес! Бринить мов гімн, з дзвіниць гул лине голосистий! До церкви йдем із серцем чистим Христу вклонитися до ніг“.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Засновано академію танцювального мистецтва ім. Роми Прийми-Богачевської

Зліва: головний секретар УНСоюзу Христия Козак, президент УНСоюзу Стефан Качарай, Аня Богачевська-Лонкевич, управитель Союзівки Нестор Паславський, скарбник Рома Лісович. Фото: Матвій Дубас

ПАРСИПАНИ, Н. Дж. — Фондація Союзівки „Спадщина“ повідомила, що 12 березня Фондація ім. Роми Прийми-Богачевської і Український Народний Союз заснували Академію танцювального мистецтва ім. Роми Прийми-Богачевської на Союзівці.

Щоб відзначити цю подію, Союзівка у вихідні дні „Дня пам'яті“ (Memorial Day) урядить прийняття, котре включатиме культурну програму та церемонію розтину стрічки. Частиною офіційних святкувань також буде посвячення місцевими священослужителями пропам'ятної дошки, котру буде вмонтовано на видному місці, для інформації гостей про створення Академії танцювального мистецтва ім. Роми Прийми-Богачевської.

У додатку, УНС і Союзівка обіцяли свою підтримку в створенні на Союзівці постійного літнього приміщення для ньюйоркського українського танцювального ансамблю „Сизокрилі“, а його членів вітати, як офіційних членів Фондації Союзівки „Спадщина“. При в'їзді на Союзівку буде вмонтовано таблицю, що повідомлятиме гостей про нове літнє приміщення танцювального ансамблю.

Танцювальний ансамбль „Сизокрилі“, заснований Р. Приймою-Богачевською, в цьому

році святкує своє 30-річчя.

Щоб запевнити успіх академії, Українська Народна Фондація – добродійна гілка УНС, виділила щедрі суми грошей для оновлення приміщень, вживаних під час таборів та майстерень танцюристами, яких минулого року було понад 300. Це включатиме нову танцювальну підлогу, відновлення та уліпшення лазничок в залі проб і заміну системи холодження в залі „Веселки“.

Танцювальна майстерня Р. Прийми-Богачевської була заснована 1979 року на відпочинковій оселі „Верховина“ у Глен Спей, Н.Й., разом з літніми танцювальними таборами.

Розповідаючи про тяглість та майбутність згаданої танцювальної майстерні, її доня Аня Богачевська-Лонкевич підкреслила: „Слід, залишений Ромою Приймою-Богачевською, в парі з талантами різноманітних керівників, які вмело передають спадщину та

свою любов до українського танцю „Сизокрилі“ плекає та забезпечує родинну атмосферу на Союзівці“.

А Союзівка вітає молодих танцюристів з їхніми батьками, котрі під час таборів і майстерень відпочивають на оцелі.

Цього року керівниками танцювальних таборів і майстерень будуть: керівник – А. Богачевська-Лонкевич, мистецький керівник – Христина Ізак, інструктор/хореограф – Орландо Паган. Ніна Кобрин, буде головним виховником, Лариса Паган відповідальна за костюми. Імена інших інструкторів будуть подані пізніше.

Заохочуємо до пожертв для майбутнього розширення танцювальних приміщень на Союзівці, включно з житловими бараками і закритим центром діяльності для таборовиків.

Докладніші інформації стосовно танцювальних таборів і майстерень на Союзівці читачі можуть знайти на мережі www.soyuzivka.com.

Танцюристи з майстерні Роми Прийми-Богачевської виступають на Союзівці.

Фото: Р. Челяк

Нові члени УНСоюзу

Карлі М. Матіяш, доня Ніка та Джоді Матіяшів з Оскошу, Висконсин, – нова членка 120-го Відділу УНСоюзу. Свою правнучку забезпечила прабабуся.

Юлія-Мая Рокицька, доня Світлани та Андрія Рокицьких з Ветерсфілду, Коннектикат, – нова членка 277-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся і дідусь Рокицькі.

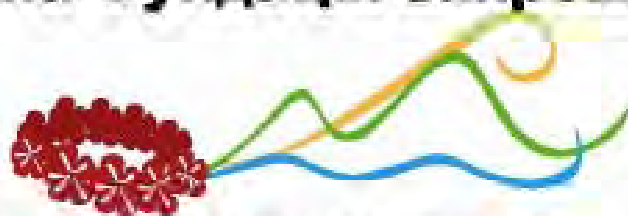

Малайна М. Ланник, доня Віліяма та Нікол Ланників з Веянвегна, Висконсин, – нова членка 220-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечила бабуся Тереса Ланник.

Ніколяс-Брус Ван Шейк і Сіра-Меланія Ван Шейк, діти Меланії-Степанії та Бруса-Чарлса Ван Шейків з Сиракюз, Нью-Йорк, – нові члени 39-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечили дідусь д-р Мирон і бабуся Джойс А. Ткачі.

Українська Народна Фундація запрошує на

ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ на **СОЮЗІВЦІ**

10 - 13 липня, 2008р.

Цілоденні програми і виступи * Забави з оркестрами «ГРІМ» і «ЗАГРАВА» *
Смачні страви * Виставки українського мистецтва і вироби народного промислу *
Ведучий Рон Когут з Канади * Виступи учасників табору ім. Роми Прийми - Богачевської *
Танцювальний Гурток «ВОГОНЬ» з Едмонтону * Хор «Думка» * «КЛЮЧ» *
«Бандура Розмова» * Роман Ланкіус ксилофоніст і багато більше.....

...та у програмі - **ВІДОМІ ЗІРКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЕСТРАДИ**

Слідкуйте за дальшими інформаціями!

Soyuzivka Heritage Center * 216 Foordmore Rd Kerhonkson NY 12446 * Tel. (845) 626-5641
vendor information (203) 274-5579 * email-soyuzivka@aol.com * www.soyuzivka.com

Пам'ятаймо про Голодомор 1932-1933 років в Україні

„Незгасима ...

(Закінчення зі стор. 1)

нації. У кожній з країн перебування символічної свічки проведуться заходи на вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років в Україні.

„Незгасима свічка“ є спільним проектом Міністерства закордонних справ України і Міжнародного координаційного комітету з відзначення 75-ої річниці Голодомору Світового Конгресу Українців, який схвалено Секретаріатом Президента України. Програми акції у кожній країні організуватимуть церкви, організації та установи в співпраці з посольствами України.

За ходом акції можна буде слідкувати на веб-сайті „Голодомор 32-33 – Міжнародна Незгасима свічка – Акції по світі“ (www.congress) За конкретними планами в країнах просимо звернутися до Посольства України та громадської централі в даній країні.

За інформаціями можна звертатися до Стефана Романова на тел.: 61 4195-31255.

Стефан Романів,
голова Міжнародного
координаційного комітету СКУ

Посол України Валентин Адомайтіс в Австралії тримає смолоскип „Незгасима свічка“, який передаватиметься з рук до рук.

Члени Союзу Української Молоді в Канбері, Австралія, під час акції „Незгасима свічка“.

Пам'ятник жертвам Голодомору в Канбері.

Сенатор Гері Гамфріс і молодь в Канбері, Австралія, біля пам'ятника жертвам Голодомору.

Книга – здобуток для свідомості громадян

Важко повірити громадянству цивілізованих країн, як можливо, що знищення від 7 до 10 млн. громадян України було стільки літ таємницею, про яку не вільно було нікому ні словом згадати...

І з полегшею зітхнув „люд“, безплідним очікуванням „утомлений“, почувши слова з висоти президентської трибуни про проголошення 2008 року „Роком пам'яті Голодомору“! На державному рівні, з всією належною врочистістю, ба, навіть з проголошенням визнання правди Голодомору – правним обов'язком кожного чесного громадянина – аж до покарання тим, хто твердитиме, що Голодомору не було!

Незвичайно влучний і доцільний заклик Президента Віктора Ющенка засвітити „Свічу пам'яті“ по мільйонах невинних жертв по всій Україні – у визначний день, 24 листопада минулого року – знайшов теж живий відгук. Величавий хрест, укладений з поминальних світел на Михайлівській Площі столиці – справді розкинув своє сяйво не лиш по всій Україні, але й по всій кулі, де живуть українці.

Цьогорічний клич Світового Конгресу Українців – „Україна пам'ятає – світ визнає!“ – це не лише вдала фраза! Скільки ж то держав світу вже визнали наш Голодомор всесвітнім, протилюдським злочином, геноцидом – народовбивством!

Точна історія цієї нечуваної в історії людства події ще далеко не ввійшла „в кров і душу“ всього народу. Як багато мешканців України ще й сьогодні заявляє, що „вони непевні, чи був справді Голодомор і чи не був він тільки наслідком якихось стихійних нещасть“. Дарма, що нововідкриті державні архіви відмерлого режиму доводять безсумнівно про виразні й цілеспрямовані його наміри – знищити Голодомором здоровий корінь українського народу – його селян.

За такої ситуації особливо позитивно вирізняється найновіше київське видання – книга „Свіча пам'яті“. Це овоч довготривалої наполегливої праці професора Київського університету, історика й етнографа Валентини Борисенко. Йдучи за самозрозумілою вимогою – ствердити правду про цей наш Голокост, вона розіслала команди своїх студентів збирати усні спогади про Голодомор від живих ще очевидців його у Вінницькій, Житомирській, Дніпропетровській, Запорізькій, Київській, Черкаській, Чернігівській, Хмельницькій, Луганській та Херсонській областях, які були саме найбільш уражені голодом.

Метода ця незвичайно успішна, і не лише дала багато достовірних матеріалів (зібрані від 90 свідків похилого віку, з більше, як 60 населених пунктів). Сталося щось більше: покоління молодих, освічених майбутніх провідників нації зустрілося віч-на-віч з живими представниками нещадної історії – для розв'язання завжди своєчасного Шевченківського питання: „Хто ми, яких батьків діти, ким, за що...“.

Подані відомості (мовою оригіналу з властивостями місцевих говірок, що звучить особливо безпосередньо!) часто повторюються майже дослівно: був голод. Активісти „буксирники“, члени „комнезамів“, самі під страхом покарання, ходили по хатах, забираючи всі харчі, а то й інше добро, навіть нівечачи готову страву, проколюючи „шпицями“ долівки і стіни, шукаючи захованого. Люди поїдали все, що можна було з'їсти, доводилося вимінювати домашні статки, не раз безцінні фольклорні шедеври і родинні реліквії, за шматок хліба.

Вимирали цілі села, покійників ховали у спільних, ніяк не зазначених ямах, нерідко і живих ще „доходячих“ і не дозволяли живим поминати померлих. Нерідкі були й випадки

канібалізму.

Урожай був того року нормальний, зібране збіжжя часто марнувалося на збірних пунктах. На другий, теж урожайний рік, карали за „крадіж“ навіть п'яти колосків з поля – побоями, ув'язненнями й засланнями... Хто винен?

А повторення у майже всіх тих самих чи подібних фактів – свідчить ще раз про „центрально“ і кермоване походження лиха. Йому все ж таки протиставилося багато місцевих урядовців, і були численні випадки відмови від партійних квитків на знак протесту, що робило трагічною дальшу долю сміливців.

Книжка „Свіча пам'яті“ забезпечена солідним і вичерпним вступом авторки, з вдумливими підсумками цих інтерв'ю, наявні особисті світлина майже кожного зі свідків та ряд документальних світлин українських людей, їх мистецтва і краєвидів з часів перед Голодом.

Книжка появилася, як перше діло благодійного проекту „Україна-3000“, під головуванням дружини Президента Катерини Ющенко. Фінансово уможливили її появу відомі громадські діячі й меценати з Канади Оксана й Ярослав Соколики та св. п. професор Києво-Могилянської академії Іван Фізер.

Незвичайно актуальна тематика та старанно організоване видання цієї, без перебільшення, фундаментальної праці, наводить на думку, що повинна була вона з'явитися у щонайменше кількадесятитисячному накладі, стати доступною кожному громадянину, кожній школі, бібліотеці, кожному свідомому й небайдужому, та відкрити очі незрячим землякам, просвітити пам'ять грядучих поколінь...

Ця книжка – безсумнівний здобуток для свідомості наших громадян. А скільки ще треба років, щоб зібрана в ній наша правда дійшла до уваги більшості наших співвітчизників? Скільки?!..

Леся Храплива-Щур,
Лондон, Канада

Вшанували пам'ять Тараса Шевченка

СІДНЕЙ, Австралія. – Вшанування Тараса Шевченка в Сідней закінчилося виставою балету-опери на основі однойменної поеми Т. Шевченка „Катерина” та його поем „Тополя” та „Гайдаки” у постановці Народного артиста України Сергія Макарова, художнього керівника українського танцювального театру „Сузір'я” з Калгарі та чоловічого хору з міста Едмонтон.

Хореографічний танцювальний театр „Сузір'я” був створений в листопаді 2004 року, чоловічий хор організований в 1984 році, довголітнім диригентом його був Орест Солтикевич. До 2007 року ним диригував Григорій Малузинський, а тепер керує хором Світлана Лисогор.

Вистава відбулася 27 березня в Сіднейській університетській залі і тривала 40 хвилин. Почалася вона увертюрою, яку написав львівський композитор Євген Досенко, який довгі роки працював у ансамблі танцю ім. Павла Вірського.

Дія почалася піснею „Думи мої” й виходом на сцену сліпого кобзаря (Андрій Гладішевський), який співав думу „Зажурилась Україна”.

Добра, блискуча техніка виконання танців (навіть і хористи танцювали), пісні у виконанні чоловічого хору, масові сцени козаків з списами, шаблями, чарували своєю силою, легкістю і темпераментом.

Виставу можна прирівняти до „Запорожця за Дунаєм”, зокрема сцену молитви й повернення козаків в Україну.

С.Макаров цікаво передав історію козацтва, драму кохання Катерини (Олександра Гладичевська – Наталя Ольшевська), втрату коханого Андрія (Кейл Галі), танці й жарту козаків, їх готовність до війни.

С. Макаров своєю виставою, а Є. Досенко своєю музикою довели до сотень глядачів трагічну долю Катерини й цілої історії України.

Слово Т. Шевченка, що емоційно лунало з уст співаків, перепліталось з музичними акордами, або перевтілювалося у візерунок танцю.

Вистава закінчилася повторним виходом на сцену сліпого кобзаря з сином Катерини, який перебирає батьківську шаблю. Це образ надії на те, що майбутнє покоління продовжуватиме боротьбу за незалежність батьківщини.

Вистава не була точним переказом поеми Т. Шевченка „Катерина”, бо в другій частині програми були танці, які відтворювали культуру кількох регіонів України, поставлені за хореографією П. Вірського. Були й хореографічні композиції С. Макарова. Глядачі вітали танцюристів оплесками.

Концерт закінчився традиційним гопаком, який викликав бурю оплесків.

Марічка Галабурда-Чигрин

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська обл. – В художньому залі музею Богдана Лепкого діє виставка конвертів і марок на тему Шевченкіяни з колекцій бережанських філателістів Олександра Караневича та Олега Поливка. Про важливість вшанування Великого Кобзаря, невмирущість його прощих творів, якими захоплювався Б. Лепкий, говорили на відкритті виставки учасники та гості. Вірші Б. Лепкого з циклу „Шевченко” читали учні міських шкіл.

Присутні оглянули виставлені конверти і марки, які дають можливість поглибити знання з

Шевченкіяни. Увагу привертають поштові марки до 125-річчя від дня народження Т. Шевченка, конверти зі спеціальними погашеннями, з штампом „Могила Шевченка”.

Особливою гордістю голови міського клубу „Колекціонер” О. Караневича є конверти і марки, випущені за кордоном, зокрема конверт 1961 року з маркою і спецпогашенням у Томську (Росія) та перекладом російською мовою рядків поезії „І мене в сім'ї великий”. Цей конверт виданий Томським клубом колекціонерів.

Тетяна Будар

Голова міського клубу „Колекціонер” Олександр Караневич на виставці.

Грають на бандурах Алла Куцевич і Дана Бартків.

Миросла Греб, Анна Блажейовська і Світлана Гладуш під музичний супровід Алли Куцевич виконують пісню „Якби мені черевички”.

Члени осередку СУМ на прогулянці в Нью-Йорку 9 березня з нагоди дня народження Тараса Шевченка.

ДЖЕРЗІ-СИТІ, Нью-Джерсі. – Відділ Українського Конгресового Комітету на засіданні своєї управи доручив місцевій „Рідній школі” та осередкові СУМ вшанувати день народження Тараса Шевченка.

Директор школи Орест Поліщук у співпраці з управою осередку СУМ запросив до підготування імпрези артистку Аллу Куцевич та учительку „Рідної школи” Наталію Помилуйко. Запросили також

широковідомого майстра художнього слова, Заслуженого артиста України Ростислава Василенка.

2 березня у залі церкви свв. Петра та Павла відбулася урочистість. Директор школи О. Поліщук привітав гостей, батьків та парафіян і попросив до слова голову відділу УККА Зенона Гальковича, який подякував спонзорів свята – Українській американській федеральній кредитівці, а також парохів о. Василеві Путері за співпрацю. З. Галькович виголосив слово про Т. Шевченка і представив Р. Василенка.

Р. Василенко драматично почав свою доповідь про Т. Шевченка, зробивши головною темою місце жінки у творах поета. Після доповіді виступила А. Куцевич з дітьми, які заспівали при супроводі бандури „Думи мої”. Андрій Дем'янич деклямував вірш „Доля”. Великою несподіванкою був спів Андрія та

Давида Дем'яничів, Миросі Греб та Світлани і Богдана Гладушів, які виконали пісню „По діброві вітер віє”. Вірш „Вітер з гаєм розмовляє” прочитали Д. Дем'янич та Б. Гладуш. Пісню „На Тарасовій горі” співали сумівці – А. і Д. Дем'яничі, Маркіян Блажейовський та Б. Гладуш.

А. Куцевич лише за три тижні приготувала дует з молодого сумівкою Даною Бартків „Взяв би я бандуру”. Д. Бартків навчилася грати на бандурі на сумівському мистецькому таборі. Анна та М. Блажейовські деклямували „Бандуристе, орле сизий”. Виступив Р. Василенко із поемою „Петрусь”.

У концерті виступили також Павло Козак, Галина Бартків, Ромчик Лахоцький, Христинка Струса, Джесика Дем'янич, Андрій Семенів, Олеся Жреб, Олеся і Софійка Поліщуки, Ліза і Алла Кравцеви.

Зенон Галькович

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

СФУЖО взяла участь у 52-ій Комісії статусу жінки

Надія Шмігель

НЬЮ-ЙОРК. – В головній квартирі Організації Об'єднаних Націй від 25 лютого до 7 березня відбувалася 52-га Комісія статусу жінки (КСЖ) (Commission on the Status of Women – CSW). КСЖ є діючою комісією Економічної і соціальної ради (Economic and Social Council – ECOSOC), яка присвячує свою працю розвитку гендерної рівності і покращання людських прав жінок на світі.

Світова федерація українських жіночих організацій (СФУЖО) бере активну участь кожного року в Комісії як слухач, і також у Консультації неурядових організацій (НУО), яка відбулася цього року 24 лютого. Консультація – це день підготування представників НУО, які прибувають з різних країн світу на КСЖ. Представники готували свою настанову щодо цього річної теми Комісії, а саме „Фінансування для здобуття гендерної рівності і підтримки права на самоздійснення“ (Financing for gender equality and the empowerment of women).

Побічні теми включали поліпшення становища дівчат, боротьбу проти знування над жінками, включно з торгівлею жінками і дівчатами та боротьбою з ВІЛ/СНІД.

Комісія теж перевірила осяги 48-ої КСЖ, темою якої була

рівна участь жінок в запобіганні конфліктів, керівництві і розв'язанні конфліктів, забезпеченні миру (The equal participation of women in conflict prevention, management and resolution, and peace-building activities).

Україна гарантує на конституційному рівні рівність чоловіків та жінок.

Разом 143 уряди, два уряди-спостерігачі, і один уряд, який не є членом Комісії, брали участь в КСЖ. Присутність 120 членів парламентів та чотирьох голів парламентів вказує на велике зацікавлення урядів фінансуванням заходів для здобуття рівності жінок і чоловіків.

На завершення двотижневих дебатів Комісія підготувала резолюції, які можна знайти на вебсайті www.un.org/womenwatch/daw/csw/csw52/.

Рекомендації вповні потверджують потребу ресурсів та включення фондів в державних бюджетах на провадження праці для досягнення гендерної рівності.

Документ теж потвердив потребу фінансування державних структур на вищому урядовому рівні задля праці у сфері гендерної політики і жіночих організацій, які займаються досягненням рівності жінок і чоловіків.

На КСЖ прибуло 1,970 представників з 323 неурядових організацій з 111 держав. Представники неурядових організацій провели регіональні та координаційні кокуси, на яких працювали паралельно до державних делегатів над Документом вислідів Комісії, який на закінчення Комісії стає дороговказом на провадження гендерної політики. КСЖ вповні підтримує Декларацію Пекіну та Платформу до акції, які закликають уряди дати соціальні і

Низький рівень представництва жінок в органах державної влади призвів до зниження їхнього впливу на процес прийняття найважливіших рішень.

фінансові ресурси для досягнення рівності жінок і чоловіків.

Неурядові представники та організації ООН влаштували понад 200 паралельних панелів з різних тем, пов'язаних з фінансуванням для досягнення гендерної рівності. Жінки, які провадять жіночими організаціями, стверджували неможливість праці без достатніх коштів. Вони теж заявили, що сучасне фінансування приватними фундаціями не дає можливості систематично продовжувати працю, бо фонди часто надаються тільки на початок програм, а не на постійне ведення праці.

Ці думки були взяті під

увагу на панелі „Фінансування жіночого руху“, яку спонзорував міжнародний фонд Вірджинія Гілдерслів (Virginia Gildersleeve International Fund Inc.). На панелі виступили представники Глобального фонду для жінок (Global Fund for Women), „Дафне фундації“ (Daphne Foundation), „Жінки керують мільйонами: фонд сестер“ (Women Moving Millions: The Sister Fund), Глобального фонду данини (Global Tribute Fund), Нью-Йоркської жіночої фундації (New York Women's Foundation). В конференції теж брала участь фундація „Мама Кеш“ (Mama Cash). Інформації про фундації можна дістати на їх вебсайтах через пошукову систему (Google search).

Україну представляли Тетяна Кондратюк, заступник міністра сім'ї, молоді і спорту. Україна підтримала становище Європейського союзу щодо питань гендерної рівності.

Т. Кондратюк підкреслила досягнення України в однаковому доступі жінок і чоловіків до навчання та медичних послуг, як і в інших європейських країнах. Україна гарантує на конституційному рівні рівність чоловіків та жінок, хлопців і дівчат.

Однак доступ до навчання та медичної опіки буває залежним від місця проживання. Мешканці віддалених поселень в більшій мірі обмежені в можливості отрима-

(Закінчення на стор. 18)

Українська Євангельська церква

закликає:

**Вивчайте Біблію,
живіть за Словом Божим!**

На пожертви нашої громади щотижня на цьому місці ми стисло розповідаємо про кожну з 66 книг Біблії

90. Друга Книга царів, 11-16: смерть пророка Єлисея

Після царя Єзу, який винищив усіх, хто служив ідолам, багато царів змінилося в Ізраїлі. Царювали Йоаш, Єзоахаз, ще один Йоаш, Амація, Єровоам, ряд інших. Роки минули у війнах і внутрішніх чварах. Одні вклонялися Богові, інші – ідолам, накликаючи на свій край різні лиха. Цар Йоаш прийшов за радою до пророка Єлисея, і той сказав, що він тричі перемаже Сирію. Це було останнє пороцтво Єлисея, після чого він помер. Йоаш тричі переміг Сирію, але врешті, за царя Осії, асирійський цар Салманасар вигнав весь нарід ізраїльський до Асирії, а замість них оселив людей з Вавилону, Кути, інших місцевостей великої імперії. Усі вони були язичниками. Бог послав на нових мешканців левів, які нищили їх. Тоді асирійський цар звелів повернути на нові землі одного з священиків, щоб він навчав поселенців, як треба боятися Бога. Але ізраїльтяни теж наслідували язичників і цим викликали великий гнів Божий, котрий наслав на них кару у вигляді загарбників-асирійців. І скінчилося Ізраїлеве царство.

Запрошуємо Вас до Української Євангельської церкви в місті Юніоні, Н. Дж. У нашій церкві проводяться Божі Служби: щонеділі – о 10:30 ранку, а також щосередини – о 7-й годині вечора. Кожної неділі, о 9:30, діють школи з вивчення Біблії – для дорослих і дітей. Щосередини, о 5-й вечора, проводиться роздавання харчів для потребуючих. Наша адреса: 2208 Stanley Terrace, Union, NJ 07083. На цю адресу можна надсилати запитання з приводу прочитаних переказів Біблії. Телефон: (908) 686-8171. Електронна пошта: ueag@verizon.net

Пастор Володимир Цебуля
Тел.: (908) 591-0800

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 633-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

Інтернет-Банкінг

Перевірка балансу
Трансфер коштів між рахунками
Перевірка історії рахунку
Цілодобовий інтернет-доступ до рахунку

За додатковою інформацією про інтернет-банкінг звертайтеся до пайближчого відділення нашої кредитівки.

Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848

Обслуговування української громади
понад 40 років.

NCUA

Засвоєння...

(Закінчення зі стор. 5)

переконливої моделі оволодіння однією мовою, не варто витратити занадто багато зусиль на дослідження двомовності. Розвиток психолінгвістики поступово змінює цю позицію. Діти, які засвоюють більше, ніж одну мову і відповідно перебувають у дво- (або три-) мовному середовищі, отримують змішану інформацію про граматичну систему і відповідно меншу кількість стимулів з кожної мови, ніж одномовна дитина. Звідси – страх батьків, що дитина „заплутається“ і відставатиме у мовному, а то й розумовому розвитку, якщо до неї говорити двома мовами. Дослідження двомовності показали, що діти одразу здатні розрізнити дві мовні системи, особливо в умовах „один дорослий – одна мова“ (наприклад, коли мати завжди говорить до дитини французькою, а батько – завжди німецькою (Meisel, 2000)). Безумовно, одна мова впливає на іншу, але цікаво, що визначальним фактором не завжди є переважання кількості висловлювань домінуючою мовою, а швидше – простота і врегульованість певної граматичної ознаки. Дитина також може стати компетентним мовцем, якщо хоча б 25 відс. мовлення в її оточенні буде цією мовою (Pearson, 1997). Ці дослідження вказують на те, що діти справді мають особливу здатність засвоювати основи граматики навіть за досить обмеженого впливу ззовні.

Останнім часом набули поширення експериментальні методи дослідження, які дозволяють дістатися глибинних лінгвістичних основ, закладених у мозку дитини. Відомо, що діти схильні вживати тільки ті фрази, які їм необхідні, але якщо складаються обставини, в яких вони змушені використати трохи складніші конструкції – виявляється, що вони їх теж знають. Отже, вчені створюють такі експериментальні умови, в яких можливо проконтролювати певну граматичну ознаку і виявити знання дитини. Наприклад, відомий експеримент, коли діти утворювали форму множини нонсенс-слова „wig“ як „wuz“ а не „wugs“ за правилом англійської граматики, хоч ніколи раніше не чули ні самого слова, ні його форми множини (Berko, 1958).

Лінгвісти давно помітили, що одним з найважливіших компонентів граматики будь-якої мови є синтаксис. Синтаксичні правила визначають правильне розташування слів у реченнях. Наприклад, синтаксична структура англійської мови має фіксований порядок слів у реченні: підмет – присудок – додаток (Subject-Verb-Object), і тому англійські діти складають речення саме так: „John reads the book“ – а не „John the book reads“ або „John it reads“. Натомість українська мова має так званий „вільний“ порядок слів у реченні. Дитина чує і говорить „Іванко читає книжку“, „Іванко книжку читає“, або „Він її читає“. Це синтаксичне явище (непрямий порядок слів або „перемішування“ – scrambling) часто пов'язується з дискурсйними намірами мовця або відмінностями в інтерпретації речення.

Повертаючись до проблеми вивчення двох мов, легко зауважити, що, оскільки англійська

та українська синтаксичні системи відрізняються, двомовні діти отримують „змішаний“ сигнал: англійська граMATика застерігає від зміни порядку слів, тоді як українська заохочує. Щобільше, якщо діти перебувають у переважно англійському середовищі з обмеженим впливом української, більшість речень, які вони чують, має прями́й порядок слів. Ці передумови ускладнюють вивчення української синтаксичної системи, і тоді постає питання: чи такі двомовні діти взагалі вживатимуть непрямий порядок слів? Згідно з теоріями генеративної граматики, вони повинні знайти в універсально-доступній ментальній граматиці саме ті правила, які відповідають системі української мови за умови мінімального стимулу ззовні. Ця гіпотеза передбачає, що і одно-, і двомовні діти повинні з раннього віку вживати речення з непрямим порядком слів лише в українській мові і лише у відповідному контексті.

Психолінгвістичний експеримент дає можливість перевірити, чи такий науковий здогад підтверджується фактами із зразків мовлення дітей різних вікових і мовних груп. Створивши такі умови, у яких непрямий порядок відповідає контексту, і протиставивши їм тим, у яких це неприйнятно для дорослих мовців, ми можемо перевірити теоретичну гіпотезу щодо існування правил універсальної граматики і щодо впливу мовного середовища на засвоєння синтаксичної структури речення.

Таке дослідження було проведено автором з 40 двомовними дітьми в США та з 40 одномовними дітьми в Україні (Mykhaylyuk & Co, 2008). Вік дітей був від 2-5 до 7-11 років. 24 дорослих склали контрольну групу. Методу було запозичено з подібного дослідження голландської мови. Полягала вона у тому, що дитина мусить сказати одне повне речення у процесі гри. Гра виглядала так, ніби одна маріонетка не знає української мови, і дитина допомагає їй, повторюючи одне з попередньо вжитих речень. Порядок слів у цьому реченні залежав від контексту, і в деяких випадках був можливий тільки один вибір.

Результат показав, що загалом діти досить часто вживають непрямий порядок слів і досить рідко помиляються (наприклад, тільки інколи говорять „Хлопчик спіймав це (його)“). Найважливіше те, що наймолодші одномовні і двомовні діти (2-3-річні) показали дуже подібний результат, а 4-річні двомовні діти були навіть точніші у відповідях, ніж одномовні діти. І тільки пізніше (у віці 5-6 років) різниця між двома мовними групами зростає: одномовні діти вживають все більше речень з непрямим порядком слів і наближаються до рівня дорослих мовців, тоді як двомовні діти все більше обмежуються прямим порядком слів, очевидно, під впливом англійської мови.

Одним з найсильніших аргументів існування вродженої здатності засвоювати мову вважається відсутність процесу навчання під час розвитку маленької дитини. Звичайно, турботливі мами і бабусі часто пробують навчити своїх дітей говорити українською і говорити правильно. Іноді це приносить їм приємний результат, і дитина слухняно каже „дякую“ і „до побачення,

але скільки лекцій і часу треба, щоб слово „либа“ стало нарешті „рибою“, а „Всього тут є“ перетворилося на „Тут все є“? Оволодіння мовою не зводиться до простої імітації мови дорослих, воно відбувається поетапно і пов'язане з використанням інтуїтивних можливостей дитини.

Навряд чи будь-хто з батьків або вихователів учив дітей, як правильно переставляти слова в реченні. Навряд чи й дорослі мовці звертають увагу на порядок слів у розмовному мовленні, а якщо і звертають, то не можуть пояснити, чому вони вживають різні структури у певних ситуаціях. Щобільше, шкільна освіта і письмове мовлення спонукають до використання „правильного“ (прямого) порядку слів. Попри це, діти все ж формують різні моделі синтаксичних структур, які існують на підсвідомому рівні і не порушують звичних законів мови. Якби ці моделі формувалися на основі великої кількості почутих і вимовлених речень, то, мабуть, було б помітне відставання двомовних дітей від одномовних на всіх етапах розвитку мови. Адже навіть якщо частина двомовних дітей, які взяли участь в експерименті, мають україномовних батьків, вони не ростуть у повністю ізолюваному україномовному середовищі і зазнають значного впливу англійської мови. Проте, як показали результати експериментів, на перших етапах розвитку діти дуже подібні, а отже, можна припустити, що їхні підсвідомі знання граматики української мови відображають певні вроджені механізми засвоєння мови.

Окрім того, на існування універсальних законів мови вказує

той факт, що подібне явище представлення слів у реченні властиве багатьом іншим мовам – японській, корейській, німецькій, голландській, норвезькій та іншим. Цікаво, що діти, які засвоюють ці мови, проходять подібні етапи розвитку, хоча попередні дослідження обмежувались переважно одномовними дітьми (Schaeffer, 2000, Unsworth, 2005). Саме тому дослідження двомовних дітей, які засвоюють різні синтаксичні структури (такі, як українська та англійська), є важливим кроком у поглибленні наших знань про універсальність граматики людської мови.

Перші експерименти з українськими дітьми показали цікаві тенденції розвитку дитячого мовлення взагалі і засвоєння певного явища української граматики зокрема, а також привернули увагу психолінгвістів до проблеми українсько-англійської двомовності. Такі дослідження потрібно продовжувати, адже чим більше ми знаємо про глибинні основи мовного явища, тим краще можемо передбачити його розвиток в рамках загального розвитку дитини. Зрештою, чим більше ми знаємо про лінгвістичні здібності, закладені в мозку людини від природи, тим ефективніші методи впливу на їхній розвиток ми зможемо знайти.

Автор висловлює щирі подяку: дітям – за участь в експериментах, батькам – за дозвіл записати мовлення їхніх дітей, вчителям – за співпрацю, і особливо директорам українських суботніх шкіл у Нью-Йорку та Юніондейлі – Ользі Кекіш і Роксолані Левенець – за сприяння в організації експериментальної праці.

З'їзд сеньйорів УНСОЮЗУ

Неділя 8 – 13 червня, 2008 р.

Тиждень Сеньйорів на Союзівці

Шановні Пані і Панове!

Заохочуємо Вас замовляти місця на Союзівці на З'їзд Сеньйорів!

З'їзд відбудеться у нашій гірській оселі СОЮЗІВКА, від неділі ввечері, 8 червня включно з перекусом та вином до п'ятниці, 13 червня включно зі сніданком. Реєстрація – неділя та понеділок ранком.

Побут на Союзівці включає: 5 нічлігів, харчування, бенкет, податки та чайові, доповіді та розвагові програми. **На бенкет заохочуємо приходити у вишиванках.** Також просимо привезти різні датки на ліцитації, весь дохід з ліцитації призначений на Клуб Сеньйорів.

Члени УНС	одна особа – \$425,	дві особи в кімнаті по \$355 кожна
	один вечір за одну особу – \$100,	дві особи в кімнаті по \$82 кожна
Не-члени УНС	одна особа – \$475,	дві особи в кімнаті по \$373 кожна
	один вечір за одну особу – \$110,	дві особи в кімнаті по \$90 кожна

Сам бенкет і програма \$35 від особи.

Просимо реєструватися на Союзівці вчасно. **Тел.: (845) 626-5641**

Зорганізуйте автобуси з вашої місцевості. Контактуйтеся з місцевими клубами сеньйорів. За дальшими інформаціями просимо звертатися до **Оксани Третьяк на тел.: (973) 292-9800 под. 3071**

Тиждень Клубу Сеньйорів є приємним, цікавим і головно доступним!

ГОСТЯМ РАДІ!

Пластова новацька костюмівка

НЮ-ЙОРК. — В неділю, 9 березня, Пластова станиця в Нью-Йорку влаштувала великій залі школи св. Юра вже 56-ту з черги новацьку костюмівку, темою якої була казка „Червона шапочка”.

Ці костюмівки ньюйоркська станиця влаштовує щорічно, починаючи з 1952 року, коли їх започаткувала визначна пластова виховниця і колишня голова Крайової Пластової Старшини – Евстахія (Стаха) Гойдиш. Для тих костюмівок вона також написала сама багато текстів – наприклад, казки „Пригода в музею”, „Морська царівна”, „Цирк” та інші.

Цьогорічна костюмівка привабила, крім пластового новацтва, ще й багато батьків з молодшими дітьми, в тому числі з „четвертої хвилі”.

Заля була прикрашена майже професійно зробленими кількома роками тому декораціями проекту та виконання Олі Стасюк.

Станична Оксана Кіналь привітала о. Марія Дачишина і батьків, а Володимир Корнага передав усім привітання від С. Гойдиш.

Казку читала Меляся Гурін, „Червоною шапочкою” була новачка Марія Токарська, „вовком” – новак Олекса Мартинюк, „бабусею” – новачка Вікторія Явна, а „мамою” – юначка Адя Магун. Відповідно до того, кого зустрічала

„Червона шапочка”, ідучи „лісом”, – виступали з танцями чи вправами дітей зі своїми виховниками – братчиками і сестричками. Це були: „Метелики” (сестрички Ляриса Кобзар і А. Магун), „Квіти” (сестрички Таня Гарасевич і Христина Салабай), „Мухомори” (сестричка Маланка Місило), „Мишки” (опікунка Ева Яремчук), „Єноти” (братчик Тиміш Матійцьо), „Ведмедики” (братчики Ерик Андерсон і Матей Літепло) та останні ті, що перемогли „вовка” „Мисливці” (братчик Віктор Подпірка). Хореографією виступів займалась Стефа Назаркевич-Тремба.

Після щасливого кінця казки відбулась парада, в якій маршрутували і пластуни і діти-гості. Фотографувались, а тоді перейшли до буфету, влаштованого Ланкою батьків під проводом Е. Яремчук, та до відділу різних ігор і забав, якими проводили Таля Даниш та юначки з куреня ім. Лесі Українки зі зв'язковою Адя Ганкевич.

Виглядало, що всім пощастило, бо діти йшли додому з обертками медведиків, ляльок, мавпочок... Спонсорами цієї частини костюмівки були кредитівка „Самопоміч” (Нью-Йорк) та ресторан „Веселка”.

Треба згадати, що пластова станиця в Нью-Йорку заснована ще в 1949 році, коли з Європи масо-

Група дівчаток у строях квіточок і мишки.

во почали приїжджати українські емігранти, які майже п'ять років пробули в переселених таборах. Однією з перших їхніх турбот було створити українське середовище для своїх дітей. Першим станичним був пл.сен. Мирослав Раковський.

Тепер станиця має 344 члени, в тому числі 28 новачок (під проводом Діянни Шмерековської) і 23 новачки (під проводом Романа

Юзеніва). Є також 25 юначок (під проводом А. Ганкевич) та 33 юнаки (зв'язковий Іван Кіналь) і 235 дорослих пластунів. Незадовго станиця проведе спільне св. Причастя, а тоді влаштує для новацтва у парку Свято Весни, а в кінці травня юнацтво поїде на своє Свято Весни на пластову оселю „Писаний Камінь” – біля Клівленду.

О. Ю.

Виконавці казки „Червона шапочка” на новацькій костюмівці в Нью-Йорку.

В УВУ панує український дух

Український Вільний Університет в Мюнхені.

МЮНХЕН. – Одним з представників сучасної освіти, якому вдається зберігати власне обличчя і разом з тим втілювати на практиці необхідні елементи модернізації навчання, є Український Вільний Університет (УВУ) в Мюнхені. Цей осередок української наукової еліти започаткований 87 років тому й дотепер залишається відродженням національної ідеї та розвитку співпраці між українськими та закордонними вченими.

В УВУ, не дивлячись на те, що заклад знаходиться в центрі Європи, існує справжній український дух. Не лише високоякісна освіта, але й патріотичне виховання є головними рисами університету. Як і раніше, в УВУ тримаються того кредо, що кожна держава розуміє, що випускник вищої школи, позбавлений почуття національної гідності, не утверджуватиме своєї держави, а руйнуватиме її. Саме тому багато уваги

приділяється культивуванню культурної спадщини України. Крім історично започаткованих факультетів україністики, філософії, державних та економічних наук найближчим часом планується введення нової навчальної програми, що йтиме в ногу з часом й дозволить молодим українцям здобути вищу освіту в галузі підприємництва. Методи викладання відповідати-

муть прогресивним формам навчання. Як тут не пригадати слова Кобзаря: „І чужому научайтесь, й свого не цурайтесь“. УВУ виконує цю місію на відмінно, нагадучи своєю відданою працею світовій спільноті та своїм співвітчизникам, що українці – великий народ, який має героїчну історію, багату культуру та глибокі традиції.

Тетяна Пархоменко

ПОДЯКА

Пожертви в пам'ять св. п. Лева Футали – „Легідного“ голови Світового Братства Вояків УПА і Товариства Вояків УПА в ЗСА на ветеранів УПА в Україні.

\$ 200 Федер. Кредит. Кооп. Самопоміч, Кліфтон, Н. Дж;
\$ 150 Левський Володимир;
125 Футала Мирослав;
по \$ 100 Балабан Богдан, Бігун Оксана, Боднар Оксана і Богодар, Климко Галина, Ковальчин Михайло, Король Анна та Кефор Марія, Коцибала Святослав, Огар Оксана і Василь, Руденський Юрій і Ольга д-р, Сацюк Роксоляна і Олег, Федун Ярослав, Футала Богдан, Футала Галя, Шмігель Мирослав і Надя, Яхтрович Романа;
по \$ 50 Бігун Зеновія, Бойчук Анна, Гованський Стефан, Копчинська Юлія, Костерка Ярослава, Костик Людмила, Михайлів Богдан, Ненадкевич Микола і Діонізія, Стадник Ярослав і Марта, Ткач Данило;
по \$ 25 Боднар Теодор і Елізабет, Голяш Надія, Голяш Роман, Почтар Людмила, Савин Александра.

Головна Управа Товариства Вояків УПА в ЗСА
дружина і родина св. п. Лева Футали
складають всім сердечну подяку.

Національний Університет Києво Могилянська Академія

Києво Могилянська Фундація Америки
та
Українські Злучені організації Огайо

Запрошують на зустріч
з новим президентом Академії др. Сергієм Квітом

Д-р Сергій Квіт, Президент НаУКМА
Парма, Огайо
2 травня, п'ятниця, 7 год. вечора

Зала парафії Покрови Пречистої Богородиці
6812 Broadview Rd., Parma, OH 44134

Вступ \$10 від особи.
Будемо вдячні за добровільні датки на Києво Могилянську Академію.

ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmfoundation.com
КМФ зареєстрована як 503 (c) (3) неприбуткова організація. Ваші дані можна віднайти від податків.

Національний Університет Києво Могилянська Академія

Києво Могилянська Фундація Америки
та
Український Культурний Центр в Лос Анжелес

Запрошують на зустріч
з новим президентом Академії др. Сергієм Квітом

Д-р Сергій Квіт, Президент НаУКМА
Лос Анжелес
4 травня, неділя, 1 год. по обіді

Український Культурний Центр
4315 Melrose Ave., Los Angeles, CA 90029

Вступ \$10 від особи.
Будемо вдячні за добровільні датки на Києво Могилянську Академію.

ЗІ ВСІМА ЗАПИТАННЯМИ ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЬ ДО КИЄВО МОГИЛЯНСЬКОЇ ФУНДАЦІЇ
Tel: 773-685-1828, E-mail: mail@kmfoundation.com
КМФ зареєстрована як 503 (c) (3) неприбуткова організація. Ваші дані можна віднайти від податків.

НАДСИЛАЙТЕ ПОЗДОРОВЛЕННЯ З ПАСХОЮ ТА КОРИСТУЙТЕСЯ ВЕСНЯНИМИ ПІЛЬГАМИ.

Користуйтеся послугами «Вестерн Юніон» для надсилання грошей в Україну. Кожного разу, надсилаючи гроші через «Вестерн Юніон» з використанням послуг миттєвого переказу «Money-in-Minutes»¹ або вручення грошей протягом 48 годин з пункту обслуговування, що є учасником цієї програми, ви заощадите 2 долари від вартості відправки грошового переказу, якщо зазначите пільговий код SPRING. При цьому ваша сім'я отримає гроші в одному з наших зручно розташованих пунктів обслуговування!

Щоб надіслати гроші, просто відвідайте пункт обслуговування, що є учасником цієї програми, сьогодні!

1-800-799-6882

Ми розмовляємо українською мовою

WESTERN UNION

\$2 ЗНИЖКА ПРИ ВІДПРАВЦІ ГРОШОВОГО ПЕРЕКАЗУ, з пільговим кодом "SPRING"

СУМА	MONEY-IN-MINUTES Пільгова вартість переказу*	48-ГОДИН Пільгова вартість переказу*
\$0.01 - \$100	\$8.99	\$5.99
\$100.01 - \$200	\$10.99	\$7.99
\$200.01 - \$300	\$11.99	\$8.99
\$300.01 - \$400	\$13.99	\$10.99
\$400.01 - \$500	\$18.99	\$12.99

ПОСПІШАЙТЕ! ПРОПОЗИЦІЯ ДІЄ ДО 31 ТРАВНЯ!

ПОСЛУГИ «ВЕСТЕРН ЮНІОН» Є
ДОСТУПНИМИ В БАГАТОХ ПУНКТАХ
ОБСЛУГОВУВАННЯ, ВКЛЮЧАЮЧИ

UKRAINIAN NATIONAL FCU
1678 E 17 TH ST.
BROOKLYN, NY 11229

UKRAINIAN ORTHODOX FCU
215 SECOND AVE.
NEW YORK, NY 10003

ELUSSA SHIPPING
2403 65TH ST.
BROOKLYN, NY 11204

POLARIUS AGENCY
711 ROUTE 17M
MONROE, NY 11375

*ОКРІМ ПЛАТИ ЗА ПЕРЕКАЗ, «ВЕСТЕРН ЮНІОН» ТАКОЖ ЗАРОБЛЯЄ ГРОШІ ПРИ ОБМІНІ ВАШИХ ДОЛАРІВ НА ІНОЗЕМНУ ВАЛЮТУ. Знижка на 2 долари чинна для вашого миттєвого переказу грошей іншій особі «Money in Minutes» або переказу грошей через «Вестерн Юніон» протягом 48 годин з пункту обслуговування в США, що є учасником цієї програми, до усіх країн бувшого СРСР. Ліміт: один пільговий код на переказ. Не чинний для переказу грошей в сумі 200 доларів або менше протягом 48 годин. Не поєднується з будь-якою іншою пропозицією, за винятком переказу грошей через «Вестерн Юніон» з допущенням купону залягодження конфлікту. Не підлягає обміну на готівку. Термін дії цієї програми скінчується 31 травня 2008 р. Плата за перекази, наведені вище, не застосовується для переказів до Литви, Латвії та Естонії. *Наваність фондів для виплати переказів залежить від умов та термінів надання послуг, включаючи робочі часи пункту обслуговування та різницю в часових зонах. Див. обмеження в формі надсилання переказу. Western Union Financial Services, Inc. є установою для грошових переказів, що отримала ліцензію від Банківського Департаменту штату Нью-Йорк.
© 2008 Western Union Holdings, Inc. Всі права захищені.

Soyuzivka Heritage Center

2008 Summer Programs

Memorial Day Weekend: Kino-Q Film Festival, Music with Mathew Dubas, Zabava with Hrim, and Zuki and Friends! **May 23-26**

Seniors Week: Come meet old friends and make new ones! **June 8-13**

4th of July Weekend: Celebrate with friends, family, dancing, and fun! **July 4-6**

Cultural Festival: Ukrainian delicacies, stage performances and exhibits! **July 10-13**

Miss Soyuzivka: Witness the crowning of Miss Soyuzivka 2009! **August 9**

Labor Day Weekend: Say Farewell to summer! **August 29-September 1**

Tennis Camp

Ages 10-18

\$675 UNA Member

\$725 Non member

Intensive ten day instruction and competitive play directed by George Sawchak. Limited to 45 participants.

June 22-July 3

Exploration Day Camp

Ages 7-10

\$150 per week, per child

\$25 per day, per child.

Five hours of fun-filled outdoor activities.

Session 1: June 23-June 27

Session 2: June 30-July 4

Tabla Ptashat

A Flaut day camp for little campers.

Session 1: June 22-June 28

Session 2: June 29-July 5

Bandura Camp

5 days of professional bandura instruction by Ukrainian bandurists from Lviv.

July 7-11

Ukrainian Heritage Day Camp

Ages 4-7

\$160 per child staying on premises

\$200 per child staying off premises

Day camp program designed to instill a love for our Ukrainian Heritage through song, dance, arts and crafts.

Session 1: July 13-July 18

Session 2: July 20-July 25

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Workshop

Ages 16 & up

\$950 UNA Member

\$1000 Non Member

Vigorous two week dance training for intermediate and advanced dancers, culminating with performances on stage at our festival.

June 29-July 13

Discovery Camp

Ages 8-15

\$400 UNA Member

\$450 Non Member

Sleep away camp filled with outdoor activities, sports, arts and crafts designed to enhance the Ukrainian cultural experience.

Week: July 13-19

Scuba Diving Course

Ages 12-Adult

\$400 per person

Students will complete confined and open water requirements for PADI open water certification.

Classes are given by George Hamahevsky, scuba diver instructor.

Week 1: July 13-July 19

Week 2: July 20-July 26

Ukrainian "Sitch" Sports Camp

Ages 6-18

\$390 per session per camper

\$190 for commuters or day campers

39th Annual Ukrainian "SITCH" Sports Camp, run by the Ukrainian Sitch Sports School.

This camp will focus on soccer, volleyball, swimming and tennis.

Contact Mariya Bokalo at (908) 851-0617.

Session 1: July 20-July 26

Session 2: July 27-August 2

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Camp

Ages 8-16

\$950 UNA Member

\$1000 Non Member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych, daughter of Roma Pryma Bohachevsky.

Expert instruction for beginner, intermediate and advanced dancers.

Each camp ends with a grand recital!

Session 1: July 20-August 2

Session 2: August 3-16

For more information & camp applications call:
845-626-5641
or check out our website:
www.Soyuzivka.com

Губернатора цікавлять долі емігрантів

РАТЕРФОРД, Нью-Джерсі. – Губернаторська етнічна дорадча рада збирає „емігрантські історії“, які будуть друкуватися як освітній додаток для студентів штату. Ці еміграційні історії будуть також подані до спеціального панелю губернатора для еміграційних справ у штаті. Панель був створений для того, щоб подати рекомендації губернаторові щодо потреб емігрантів у штаті в площинах науки і освіти, суспільної служби, а також законодавства, що стосується емігрантів.

Панель не стосується еміграційних процесів і служить виключно справі поліпшенню зв'язків управління з емігрантами. „Емігрантські історії“ збирають Каміля Гук, яка є членом Етнічної дорадчої ради губернатора і представником Східно-європейських справ, і Михайло Козюпа, також член дорадчої ради.

Матеріали просимо надсилати на адресу: Camilla Huk, 138 Vreeland Ave., Rutherford, NJ 07070 або електронною поштою: roman3847@yahoo.com. Наступне і останнє еміграційне заслуховування у штаті Нью-Джерсі відбудеться 28 травня у Джерзі Сіті.

Каміля Гук

Тема конференції – УПА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬК. – Наукова конференція „Історія українського визвольного руху в експозиції історичних музеїв“, присвячена 65-й річниці створення УПА та 100-річчю Музею визвольних змагань Прикарпатського краю, відбулася у березні. Науковці Прикарпаття, виступили на ній з доповідями щодо популяризації в музеях історії ОУН, УПА, Дивізії „Галичина“.

Конференція розглянула також дослідження бережанських музейників – директора краєзнавчого музею Галини Брицької, старших наукових співробітників музею Надії Голод та Василя Брицького.

Тетяна Будар

СФУЖО ...

(Закінчення зі стор. 12)

ти якісне медичне обслуговування і освіти. Це стосується жінок, чоловіків, і дітей.

Великим позитивом є те, що в Україні жінка керує урядом і є провідником впливової політичної сили. Проте Україна має в парламенті лише 8 відс. жінок і в уряді 4 відс. Т. Кондратюк сказала: „В цілому низький рівень представництва жінок в органах державної влади призвів до зниження їхнього впливу на процес прийняття найважливіших рішень, які стосуються доступу до ресурсів, охорони здоров'я, освіти, пенсійного забезпечення, безпеки нації і т. д.“.

В Україні вже прийнято проект закону, який зобов'язує партії при формуванні виборчих списків включати до них як чоловіків, так і жінок в кожному п'ятірку.

Прийнятий в 2005 році закон забезпечує підвищення частки представництва жінок в системі державної служби. Потрібно впровадити поєднання материнства та батьківства з трудовою діяльністю, щоб дати жінкам повну можливість брати рівну участь у праці. У цьому можна використати сучасну комунікаційну технологію. Чоловіки, як і жінки, мають рівну можливість користатися трирічною відпусткою для догляду за дитиною. В додатку до цього уряд ініціює додаткову відпустку для батьків тривалістю до місяця.

Сім'ї одержують значну підтримку від держави: при народженні першої дитини 1,500-2,500 дол., другої – 5,000 дол., третьої і більше 10 тис. дол. Передбачене розроблення механізму економічного стимулювання працевлаштування для досягнення збалансованого прийняття на роботу чоловіків і жінок.

Україна вважає основним питанням ресурсне забезпечення для досягнення гендерної рівності. В цьому році передбачається збільшення фінансування у півтора раза – до 825 тис. грн. (близько 160 тис. дол.) На фінансування державної програми підтримки сім'ї на період до 2010 року планований обсяг

видатків біля 200 тис. дол. Фінансування програми протидії торгівлі людьми на період до 2010 року піднесено з 50 тис. дол. в минулому році до майже 100 тис. дол. у цьому році.

Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту ініціювало фінансування жіночих організацій, які працюють в напрямі гендерної рівності.

Т. Кондратюк подякувала ООН, ЮНІСЕФ, іншим партнерам України за те, що на території країни впроваджено ряд важливих проєктів, які стосуються гендерної аналізи державного бюджету, просвітницьких програм та за можливість набуття цінного досвіду.

Т. Кондратюк позитивно оцінила доповідь Генерального секретаря ООН Бан Кі-Мун та висловила підтримку досягнення гендерної рівності як в Україні так і на міжнародному рівні. Вона підкреслила, що досвід, здобутий в часі сесії Комісії, стане ще одним вагомим фактором в процесі побудови суспільства, однаково відкритого для реалізації потенціалу як чоловіків, так і жінок.

Рекомендації КСЖ дуже позитивні щодо призначення достатніх ресурсів для досягнення гендерної рівності. Щоб держави виконали прийняті постанови, суспільство та неурядові організації повинні наглядати за призначенням коштів в урядових бюджетах та впливати на парламенти, щоб вповні підтримувати працю з досягнення рівності чоловіків і жінок.

В своєму слові на цього річного святкуванні Всесвітнього дня жінки Генеральний секретар ООН сказав: „На Світовій зустрічі 2005 року уряди усіх країн ствердили що прогрес для жінок є прогресом для усіх. Однак, здійснення Платформи акції Пекіну (Beijing Platform of Action) виявило істотну різницю між гендерною політикою і її здійсненням в багатьох країнах світу. Брак політичної волі та брак ресурсів в державних бюджетах вказують на відсутність підтримки і волі в здобутті повної рівності чоловіків і жінок. З цієї причини темою цього річного святкування Всесвітнього дня жінки є „Вклад в розвиток прав жінок і дівчат“ (Investing in Women and Girls)“.

Нова виставка Картографування України

Європейська картографія та карти
ранньомодерної України, 1550–1799

від 20 квітня до 5 жовтня 2008 р.

Відкриття для членів в суботу 19 квітня о 7:00 год. веч.

Доповідь
Європейська картографія та
картографування України, 1550–1799

(в англійській мові)

Проф. Богдан С. Кордан
куратор виставки

в неділю, 20 квітня 2008 р. о 2:00 год. по пол.

в Українському Музеї

Після доповіді – товариська зустріч
Вступ: 15 дол.; 10 дол. члени, пенсіонери;
5 дол. студенти

Години Музею:
від середи до неділі
11:30 рано – 5:00 по пол.

The Ukrainian Museum
222 East 6th Street, New York, NY 10003
T: 212.228.0110 • F: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org • www.ukrainianmuseum.org

У.С.В.П.
ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ

ПРЕДСТАВЛЯЄ

Skrypka

Коли: В п'ятницю, 11-ого квітня, ц.р., від 9-ої до 12-ої веч.

Де: В залі Українського Культурного Центру Н. Дж.
60 С North Jefferson Road
Whippany, NJ 07981

Що: Олег Скрипка, відомий фронтмен поп-рок гурту ВВ, хто
перший раз виступає в Америці

Хто: Любителі музики будь-якого віку, запрошені

Вступ: \$20.00 від особи - тісця обмежені!

В справах резервації і по додатковій інформації - можна звертатися:

E-mail: sitchfun@yahoo.com

Новини українського життя в Росії

Засновано Український молодіжний клуб

МОСКВА. – 29 березня в Бібліотеці української літератури відбулося перше засідання Українського молодіжного клубу, на якому показано фільм про відомого художника-примітивіста Єпіфана Дровняка з Криниці, Польща, відомого як Никифор. Значну частину свого життя лемко Никифор перебував у злиднях і незрозумінні. У 1960 році доля його перетнулася з молодим художником Маріаном Влосинським, який, відкривши для себе дивовижну силу його живопису, присвятив своє життя турботі про геніального художника.

Учасники засідання ознайомилися з репродукціями картин мистця, прослухали повідомлення про його життя і творчість. 29 квітня відбудеться перегляд першого українського фільму-трілера „Штольня“ (українською мовою).

Державний прапор України в Москві на відкритті клубу.

Виставка художниці Ірини Голуб

Ірина Голуб

МОСКВА. – 29 березня в Бібліотеці української літератури відкрилася виставка художниці Іри Голуб „Місту і миру“ (спільний проект І. Голуб і письменниці Наталії Стеркіної). Перед мисткинею ХХІ ст. місто постає як невичерпний об'єкт дослідження, мітотворчості.

Проект І. Голуб названий „Миргород“. Есей Н. Стеркіної „Москва – Київ. Львів – Москва“ –

це все ті ж „сни міста“. Сподівання, страхи, надії, чарівність сучасного міста досліджує вона, цьому присвячені її твори.

Прес-служба Бібліотеки української літератури

Ірина Голуб. „Місто“.

ПОСТАТІ

30 років страждань на Колімі

В'ячеслав Черномаз,
заступник голови Центру
української культури „Горлиця“

ВЛАДИВОСТОК Росія. – Українська еміграція в Китаї існувала з кінця ХІХ ст. аж до 1940-их років і складалася, за різними даними, з 20-40 тис. осіб. У статті українського історика Далекого Сходу Івана Світа, що у 1920-1940 роках жив в Китаї, а згодом у США, згадується серед активістів Союзу Української Молоді, що існував у Харбіні в 1920-1930-их роках, Олександр Дзигар. Згодом, в архівному комплекті журналу „Далекий Схід“, що виходив у Харбіні в 1938-1939 роках, я побачив невеличку нотатку „Успіхи українського скрипака“, в якій про О. Дзигару згадувалося як про колишнього голову Української Далекосхідної Січі, що існувала в Харбіні в 1930-их роках. От і все, що я знав про цю людину.

Яким ж було моє здивування, коли в травні 1995 року, у розмові з В. Крикуненком, що був тоді радником з питань культури Посольства України в Москві, я почув про те, що активним учасником різних культурних акцій, що проходилися в Москві, був скрипаль О. Дзигар. Я не міг повірити, що це він – живий учасник подій, інформацію про які я збирав протягом кількох років.

Наша зустріч відбулася у серпні 1998 року. Двері невеличкого помешкання на околиці Москви мені відчинив високий, трохи згорблений літній чоловік. Так, це був він...

Ми проговорили декілька годин. Він згадував, розглядав фотографії в старих часописах, впізнавав своїх друзів та соратників, яких вже немає на цьому світі. Потім сказав: „Я, мабуть, останній, хто ще живий“.

О. Дзигар народився в Харбіні, збудованому в центрі Манджурії під час Першої світової війни. Рід його походив з селян колишньої Київської губернії. Треба зазначити, що досить чисельна українська колонія з'явилася в Манджурії в зв'язку з будівництвом Східно-Китайської залізниці, що пролягла через Манджурію та поєднала російське Забайкалля з центром Зеленого

Клину – портом Владивосток. Українці приїздили сюди на будівництво залізниці, потім залишалися працювати, як кваліфіковані фахівці-залізничники, бо тут були, порівняно з Росією, непогані заробітки. Залишалися тут українці й після служби у російському війську. Так залишився двоюрідний дід О. Дзигар на прізвище Блоха-Лісовий – учасник оборони Порт-Артуру під час російсько-японської війни. Після визволення з японського полону він оселився в щойно збудованому Харбіні, запросив до себе свого небіжа Артамона Дзигару з села Білашки Київської губернії (зараз це – Вінницька область), який десь з 1908 року почав працювати у відомому на Далекому Сході торговельному підприємстві Чуріна. У 1911 році поїхав А. Дзигар на батьківщину та й привіз собі наречену – Марину Ситнюк. У цій родині народився 26 серпня 1916 року О. Дзигар. Батько його помер і мати вийшла за Григорія Сосика, який був радником посаджика міста.

В 1932 році 16-річний О.Дзигар закінчив гімназію й вступив до Харбінської вищої музичної школи ім. Олександра Глазунова. Щоб заплатити за навчання, доводилося грати на скрипці в ресторанах, давати приватні лекції. В цей же час він став членом харбінського Союзу Української Молоді, членом якого він став у 1933 році. Проводилися щотижневі сходи в приватних мешканнях, де читалися доповіді, відбувалися гарячі дискусії. СУМ мав невеличку рухома бібліотеку, видавав свій неперіодичний журнал „Молодий українець“. Активну участь у його виданні та розповсюдженні брав і О. Дзигар.

Як писав згодом харбінський часопис „Далекий Схід“, українська громада міста добре запам'ятала виступи молодого українського скрипаля О. Дзигару на сцені Українського національного дому на різних святах та концертах, що влаштовувала місцева Українська національна колонія, або на щотижневих „вівторках“ української молоді. Він

(Закінчення на стор. 28)

Нелегко доводиться українцям Росії

Під час недавньої, лютневої, візити до Москви Президент України Віктор Ющенко, крім зустрічей на найвищому державному рівні, 13 лютого виступив також перед представниками української громади російської столиці і одержав від них досить вичерпну інформацію про становище і проблеми українців у Росії. Зокрема про це говорив під час цієї зустрічі співорголова Об'єднання українців Росії та Федеральної національно-культурної автономії українців Росії Валерій Семененко. Нижче подаємо декілька найістотніших уривків з цього тексту.

...В Російській Федерації до цього часу не склалося системи української освітньої роботи, не існує жодної української школи та дошкільного дитячого закладу. Причини цього є об'єктивні і суб'єктивні: наслідки довготривалої русифікації та асиміляції українців, невитравлене почуття меншовартості у багатьох українців, складне соціально-економічне становище в Україні і пов'язана з цим масова міграція українців на заробітки, в тому числі в Росію, невіршення проблем української освіти та української мови в Україні, особливо в східних та південних областях, слабкість українського інформаційного

простору, відсутність або повне нерозуміння у зденаціоналізованої української еліти та російської еліти українського походження української ментальності, відсутність Української Церкви в Росії.

Досвід інших діаспор показує, що силами українських організацій, без дієвої допомоги з боку України, повноцінної української школи не буде. Сьогодні потрібна перш за все, принаймні для більшості людей, висококваліфікована освіта. Створити престижну українську школу чи школу з українським етнологічним компонентом в Москві для України вкрай важливо. Тільки треба від декларацій переходити до

конкретики. Можливо, започаткувати таку школу при Посольстві.

Сьогодні українські організації в Росії знаходяться у складному становищі, діє певний тиск обставин. Ми, наприклад, виразно не уявляємо спільного російсько-українського відзначення 300-річчя битви під Полтавою, якщо це вийде за рамки круглих столів вчених, істориків.

...Ми знаємо офіційне ставлення в Росії до питання про Голодомор. Власне, тільки академічне обговорення цього питання російськими та українськими вченими, істориками в Бібліотеці української літератури стало одним з приводів для початку масованого наступу на колектив та роботу бібліотеки. І закінчилося все розгромом Бібліотеки української літератури... Ця бібліотека вже не є українською. В той же час у Москві існує велика потреба в українській книзі, багато людей, в тому числі не тільки українців, хотіли б мати постійну можливість придбати українську книгу, що було можливим в радянські часи.

Сподіваємося, що Україна повинна виявити зацікавленість у цьому.

Українські організації є неполітичними організаціями, але ж як важко буває іноді відділити політику від культури, освіти. Ми звертаємось до української політичної еліти з закликом зробити все можливе для поступу України, для єднання українського народу. Щоб не повторилася Руїна другої половини ХVІІ ст., безлад 1918 року...

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконують
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на
вечір пам'яті

видатного літературознавця та теоретика літератури,
професора Ратгерського університету,
дійсного члена НТШ-А, багатолітнього члена Управи НТШ-А,
дійсного члена УВАН,
іноземного члена Національної Академії Наук України,
почесного доктора Національного Університету
„Києво-Могилянська Академія“

д-ра
Івана Фізера
(1925-2007)

Відкриття
д-р Орест Попович

Виступи
д-р Лариси Онишкевич,
д-ра Володимира Моренця

Фотофільм
Василя Лопуха

В суботу, 19 квітня 2008 р.
о 5-й год. по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

Пресвята...

(Закінчення зі стор. 5)

просила Бернадету приходити до гротикожного дня продовж 15 днів. Ідівчинка охоче виконала прохання Пречистої Діви Марії. Коли святі появи розпочались, Бернадета не знала, хтоє та гарна Пані. Щойно коли Бернадета повторно запитала її, хто вона є і як називається, Марія відповіла: „Я є Непорочне Зачаття“.

Кілька років перед тим, у 1854 році, Вселенський Архиєрей Пій IX проголосив як догмат віри вчення про Непорочне Зачаття Марії. Молода й майже безграмотна 14-літня дівчина не знала про проголошення Папи у цій справі. Появи Пречистої в Люрді та її слова „Я є Непорочне Зачаття“ potwierдили папське проголошення цього догмату віри.

Для відзначення 50-ої річниці цього проголошення Папа Пій Х проголосив 1904 рік ювілейним роком. Тоді Митрополит Андрей Шептицький скористався з цього ювілейного року, щоб написати повчальне катехитичне пастирське послання про Непорочне Зачаття. Легкою і зрозумілою мовою Митрополит виклав своїм вірним зміст і значення великого цього привілею Пречистої – її зачаття без плями первородного гріха. Це послання, разом з двома іншими посланнями Митрополита Андрея, передруковане в книжці „Марія – Мати“, що її Постуляція видала в 2007 році.

Через Бернадету Пренепорочна Діва об'явила світові святе своє бажання, щоб у Люрді відбувались процесії та щоб поставити там каплицю. Святе її бажання здійснюється вже 150 років. Процесії

і духовні маніфестації відбуваються щодня.

В Люрді побудовано три базиліки-церкви. Недалеко від гроти споруджено й невеличку українську церкву. Її освятив кардинал Мирослав Любачівський на Успення 1982 року. Минулого року зібралося у Люрді кілька сотень українських прочан, щоб відзначити 25-ліття цієї події.

Попередній Папа Іван-Павло II був ревним шанувальником Божої Матері. У 1983 році, коли він відбував свою першу прощу до Люрду, тривав іще СРСР, який безпощадно нищив Церкву. Святий Отець під час прощі до Люрду перед цілим світом осудив криваві переслідування християн, просив людей доброї волі у їхніх молитвах не забувати про тих, хто зазнає переслідувань за ім'я Ісуса Христа.

Українська проща до Люрду в цьому році відбудеться в днях 28-31 серпня. Урочистості розпочнуться Святою Літургією в пополудневих годинах у базиліці Святої Вервиці на свято Успення, в четвер, 28 серпня. Наступного дня, в п'ятницю вранці, 29 серпня, будемо служити Службу Божу біля гроти, де Пресвята Богородиця з'являлась Бернадеті. Щодня у Люрді відбуваються дві процесії: одна пополудні з Найсвятішими Тайнами, друга – ввечері з запаленими свічками, зі співами та моліннями. Прочани користають з цілющої Люрдської води, відбувають моління і чужання перед гротою.

Кожного року привозять до Люрду десятки тисяч недужих. Бувають фізичні оздоровлення, але не менше значення мають душевні сцілення, оздоровлення серця, успокоєння душі. Відвідавши Люрд, недужі вертаються додому заспокоєні і терпеливо сприймають свою неміч і своє терпіння.

Diaspora
ENTERPRISES, INC.

1914 Pine Street
Philadelphia, PA 19103

Ukraine 2008 Tours

CASTLES and PALACES

Frozen in time for hundred of years

Olesko, Zolochiv, Pidhirtsi
Lutsk, Ostroh, Zbarazh,
Zhovkva, Kremenets,
Khotyn, Kamyanets-Podilskyi
uznoro, mukachevo
Schoenborn palace in Chynadijevo
Pototsky palace in Lviv

You are on your way to explore
the architectural treasures of:
LVIV, Lutsk, Iv. FRANKIVSK,
Yaremche, UZHGOROD,
CHERNIVTSI - a city of imposing
Hapsburg architecture

June 24—July 4
11 days

COST: TBA

SEVEN WONDERS OF UKRAINE

As compiled by VERKHOVNA RADA

St. Sophia, Pecherska Lavra
Khortytsya, Sofiyivka (Uman)
Khersones Tavriysky (Crimea)
Khotyn & Kamyanets-Podilskyi
Setting for old IVANHOE movie

Discover and explore the
magnificent sights of:
KYIV, ZAPORIZHZHA
UMAN, YALTA/Bakhchisarai
LVIV - a UNESCO heritage city

July 15—29
15 days

COST: TBA

HISTORIC UKRAINE

We pay homage to the youth who fought and died in the
BATTLE OF KRUTY - 1908

BYKIVNIA
KRUTY
Baturyn
Konotop
CHERNIHIV

The past springs to life as we
retrace the historic sites of:
KYIV, POLTAVA, CHERNIHIV
Cherkasy, Chyhyryn, Subotiv
Moryntsi, Kyryivka, UMAN

We pray for the victims of HOLODOMOR at St. Michael's Sobor
and MHAR - most beautiful and moving memorial

July 31—August 14
15 days

COST: TBA

CULTURAL UKRAINE

A look at the daily activities of:
Kyiv Mohyla Academy
OSTROH ACADEMY
UKRAINIAN CATHOLIC UNIVERSITY
UCU in Lviv
NTSHA in Lviv
MAMAY Museum in Kyiv
Zankovetskiy Museum
TRYPILLA Museum
Bear Museum in Lviv

Celebrate the enchanting beauty
and rich cultural heritage of:

KYIV, POLTAVA/Reshetivka
Iv. FRANKIVSK/Yaremche
OSTROH, LUTSK
KAMYANETS-PODILSKY-KHOTYN

We lay flowers in memorial to victims of HOLODOMOR at St.
Michael's Sobor and MHAR - an impressive and touching memorial

August 21—September 4
September 9—September 23

COST: TBA

(215) 732-3732

1-800-810-5799

Товариство "Любов до Культури і Традицій"

під патронатом Генерального Консульства України в Нью-Йорку

запрошує до участі дітей і молодь
в Пісенному конкурсі

Срібний Дзвіночок

Хай же лине серцю мила
Рідна пісня крізь віки.
Це розспіані перлини
Позбирай їх, збережи.
(І.Теплий, "Пісня про Пісню")

Заявки на Відбірковий тур
приймаються до 1 травня 2008 року.

Заклучний тур та Гала-концерт

разом з Yonkers Ukrainian Heritage Festival в м. Йонкерс
буде проводитись 13-15 червня 2008 року

за адресою:

St. Michael's Ukrainian Catholic Church,
Corner of North Broadway and Shonnard Place in Yonkers, NY.

Додаткова інформація через e-mail: info@loveofculture.org
або тел. (646) 894-8534, (718) 728-0819

Загальні положення про Конкурс та довідки
читайте на вебсайті

www.loveofculture.org

ПЕРЕЖИТЕ І НЕ ЗАБУТЕ

У 45-ту річницю звільнення Патріярха Йосифа Сліпого

В цьому році минає 45 років з того часу, як Києво-Галицький Митрополит Йосиф Сліпий з'явився, після 18-літньої сибірської каторги, в центрі Вселенського християнства – у Римі. Поява на волі Блаженнішого Йосифа була Провидінням Божим, дивувала весь світ. Про його звільнення писала вся світова преса. В історії Християнської Церкви в Україні – це світла і героїчна постать.

У ХХ ст. Боже Провидіння послало Українській Греко-Католицькій Церкві двох визначних мужів, що пройшли тернистим шляхом і в героїчний спосіб виявили свою вірність Христовій Церкві та українському народові – Слугу Божого Митрополита Андрея і його послідовника на престолі галицьких Митрополитів – Патріярха Йосифа.

В 1939 році Митрополит Андрей, приготувавшись на мученицьку смерть за свою Церкву, вибрав свого наслідника, сказавши, що „ліпшого кандидата над о. ректора Сліпого – нема“. 22 грудня 1939 року, він разом з єпископами Іваном Будкою та Степаном Чернецьким уділив архиєрейських свячень Блаженнішому Йосифові, який виправдав це велике довір'я. У своїх записах з 1975 року він згадує: „В покликанні до духовного стану я бачу виразно Божий Голос, Божу Руку впродовж усього життя... Зокрема Голос Божий наказував мені стати наслідником святого і геніального сл. п. Митрополита Андрея в найтяжчих умовах нашої Церкви. Заодно дякую Богові, що я старався і в найтяжчих умовах не сплямити доброго греко-католицького імени нашої Церкви і свою скромну особу“.

Від 1945-го до 1963 року він поневірявся по тюрмах, сибірських таборах, де між мільйонами каторжників треба було чоловіка Божого, що своїм зразком християнського життя і героїською поставою супроти безбожної влади проповідував Христове Євангеліє.

З нагоди 70-ліття від дня його народження, після 17-літньої неволі, в лютому 1962 року Блаженніший писав: „Про свою долю не буду Вам сповіщати, бо вона така, як і багатьох таких самих, як я. Нас ламали, та не зломали, бо з нами був Дух Святий; ми заковані, але не скорені. Сибір почув стогін і нарікання, але й піднесену молитву до Бога... Те, що зі мною сталося, відійшло справді на

користь Євангелія“.

В обставинах, які тяжко нам зрозуміти, він перейшов тортури і страждання з такою великою силою Духу, що цим збагатив нас усіх. Для нас Він залишиться як символ живучості української Церкви й українського народу, як виховний дороговказ для української молоді в її трудах і змаганнях за Христову Правду і волю Батьківщини.

Всевишній зберіг його і повернув з каторги до столиці Вселенської Церкви в час Другого Ватиканського Собору. Він навчав нас: „Народе мій, стань уже раз собою! Позбудься своєї вікової недуги сварів і чварів, вислугуванням чужим... Отрясися од своїх вікових недочетів, стань на свої ноги в Україні і на поселеннях, піднеси свою голову, випростуй свої рамена... Покажи свою силу і вдячність, бо, шануючи своє минуле, ти ростеш у своїй могутності й славі!“

Того пам'ятного вересня 1963 року, в Римі, у поході 2,500 єпископів, при участі 10 тис. паломників, архиєпископ-каторжанин ніс на своїх руках, донедавна скутих кайданами, благословення рідної Церкви і народу, а в своїм серці – стогін і благання зраненої душі, щоб на гробі мученика св. Петра зложити жертву й молити милосердного Бога за краще майбутнє рідного народу.

Своєю появою у вільному світі Блаженніший Йосиф започаткував нову сторінку в історії УГКЦ.

Може, наша Церква не йде в такому темпі, як бажав Патріярх Йосиф, але, незалежно від усього, вона посувається в тому напрямі вже за самою інерцією, якої він їй надав. Бо цей рух – свідчення нашої самобутності. Патріярх Йосиф пише у своєму унікальному „Заповіті“: „І вас мої возлюблені діти, благаю: ніколи не відкажіться від Патріярхату своєї Страдної Церкви, Ви ж живі, існуючі її діти!“

Тому згадаймо Патріярха Йосифа, якого Господь зберіг для нас в ті тяжкі часи та допомагав Йому обороняти єдність і права нашої Церкви.

На посілости Парафії св. Архистратига Михаїла в Дженкінтаві-Філадельфії, Пенсильванія, побудовано Церкву-пам'ятник на прославу Патріярха Йосифа, де землю під будову посвятив він сам.

Ярослав Колодій

Антін Кущинський – один з дорадників гетьмана Павла Скоропадського

Сотник Армії УНР
Антін Кущинський.

У козацько-священничій родині лохвицького о. Андрія Кущинського, правнука Дмитра Кущинського, значкового товариша Війська Запорозького, близького соратника гетьмана Івана Мазепи (це він переправив гетьмана після битви під Полтавою на рятівне Правобережжя), 14 лютого 1897 року народився майбутній сотник Армії УНР Антін Кущинський.

А. Кущинський закінчив Кременчуцьку реальну школу

і Київську військову школу ім. князя Костянтина. Під час Першої світової війни був начальником команди розвідки, а після третього поранення – начальником навчальної команди 240-го Ваврського полку, згодом став у чині штабс-капітана старшим ад'ютантом оперативної частини штабу 60-ої пішої дивізії, на базі українізованих частин якої було створено пізніше Український полк ім. гетьмана Пилипа Орлика.

Після повернення на Полтавщину у грудні 1917 року А. Кущинський записався до Кременчуцької летючої сотні Вільного козацтва, згодом став командиром сотні 47-го Кременчуцького полку. На еміграції А. Кущинський навчався в Українській господарській академії в Подебрадах (1922-1927), під наглядом професора Бориса Мартоса захистив дипломну працю „Культурно-освітня діяльність кооперації“, був активним дописувачем до різних видань, студіював пізніше й працював на посаді секретаря Українського Вільного Університету у Празі (цей заклад, до речі, що тепер знаходиться у Мюнхені, закінчив докторатом у 1998 році й автор цієї розвідки, а у 2002 році став приват-доцентом УВУ).

Під час подій в Карпатській Україні в 1939 році сотник А. Кущинський на чолі Гуцульського коша, який базувався в селі Кваси на Рахівщині, входив до складу

(Закінчення на стор. 23)

РІЧНІ ЗБОРИ 194 ВІДДІЛУ УНС СУБОТА, 19 КВІТНЯ 2008 Р.

Нью-Йорк, Н. Й. Річні загальні збори 194 Відділу УНС відбудуться о год. 2:30 по пол. в приміщенні Самопоміч: 98 Друга Авеню. У програмі вибір нової управи на 2008 р. та різні відділові справи.

За управу:
Олександра Юзенів, голова
Оксана Лопатинська, секретар

РАДА ТРОСТІВ ОДУМ-у

Для відзначення праці в організації ОДУМ-у
буде відправлена

ПАНАХИДА

в пам'ять всіх ОДУМІВЦІВ, які відійшли в інший світ

в суботу, 3 травня 2008 р.
о год. 1-й по пол.

перед Головним Хрестом на Українському
православному цвинтарі св. Андрія Первозваного
в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Панахиду відправлятиме
о. протопресвітер НЕСТОР КОВАЛЬ.

ПОДОРОЖІ ДО ЛЮРДУ

Стемфордська Епархія Української Католицької Церкви

запрошує на

подорож до Люрду з Владикою Павлом Хомницьким
та іншими членами духовенства.

• Тура #1: Від 17 до 30 серпня 2008 р. в Україну та до Люрду.

Участь візьме Rev. Edward Young; провідник тури – Квітка Семанишин.
Тура включає: 4 ночі у Львові, 4 ночі у Києві (святкування Незалежності України) і 4 ночі в Люрді.

Ціна 3,775 дол., якщо дві особи в кімнаті; 4,483 дол., якщо одна особа в кімнаті.

• Тура #2: від 21 до 30 серпня 2008 р. до Риму і Люрду.

Провідник о. Іван Терлецький. Тура включає 4 ночі в Римі і 4 ночі в Люрді.
Ціна 3,172 дол., якщо дві особи в кімнаті; 3,990 дол., якщо одна особа в кімнаті.

За дальшими інформаціями просимо звертатися до:

Dunwoodie Travel Bureau, 125 Corporate Blvd., Suite 300, Yonkers, NY 10701
Tel.: (914) 969-4200 • (800) 550-4334 • e-mail: dunwoodie@vacation.com

УВАГА! МІТТЕНВАЛЬДЦІ! УВАГА!

З'їзд ШКІЛ МІТТЕНВАЛЬДУ НІМЕЧЧИНА

(Української Реальної Гімназії, Учительської Семінарії,
Торговельної Школи, міттенвальдців)

відбудеться на

СОЮЗІВЦІ

23-24-25 вересня 2008 р.

У програмі:

- Спільна Служба Божа;
- Зустрічі клас;
- Бенкет-забава з мистецькою частиною.

Просимо замовляти кімнати, (якщо Ви ще цього не зробили)
прямо на Союзівці, телефонуючи на число:

(845) 626-5641

Адреса: Soyuzivka Heritage Center,
216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446, P.O. Box 529

До приємної зустрічі! Гостям раді!

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

“САМОПОМІЧ” (Н.Дж.) Федеральна Кредитова Спілка

ПОЗИЧКА НА ХАТУ? НОВІ НИЗЬКІ ВІДСОТКИ!!!

4.500%* 1/30 yrs 0 points

5.375%* 7/1/30 yrs 0 points

5.350%* 20 yrs fixed 0 points

5.625%* 30 yrs fixed 0 points

Багато інших програм. Телефонуйте безкоштовно
1-888-226-5853, ext.5 або
відвідайте нас на інтернеті
www.bankuke.com

* Rates are effective March 25, 2006 and are subject to change without notice. Residential Owner Occupied 1-4 Family home.

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
Tel.: (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolana@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуючись нашими AFS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте безкоштовно: 1-888-725-8005
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктове пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку існують певні обмеження.

додаткова оплата за доставку – \$10 – західна Україна; \$15 – східна Україна

Тел.: (973)538-3888 • Fax: (973)538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на літoviще.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

Нові найнижчі ціни
В Україну: ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ
\$100 - \$7 \$500 - \$12 \$900 - \$20
\$200 - \$10 \$800 - \$15 \$1000 - \$20
\$300 - \$12 \$700 - \$17 \$1500 - \$37.50
\$400 - \$12 \$600 - \$17 \$2000 - \$50
Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
- Доставка \$11 за кожне замовлення

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний“ з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.

гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Союзівка календар подій 2008 рік

10 травня – Приватна вечірня імпреза.	Богачевської.
11 травня – Святковий обід з нагоди Дня Матері.	29 червня до 6 липня – Табір „Пташат“, сесія 2.
24 травня – Memorial Day weekend, відкриття сезону.
Кінофестиваль – Q,
п'ятниця, Матвій Дубас
субота, забава, грає оркестра „Грім“
неділя, музика В. Мосюрака і його групи.	30 червня до 4 липня – Exploration Day Camp, session 2.
31 травня – З'їзд нової української хвилі.	10-13 липня – Фестиваль Української Культури.
2-5 червня – Семінар духовенства Стемфордської єпархії.	13-18 липня – Heritage Camp, session 1.
7 червня – Весілля.	13-19 липня – Discovery/Cultural Camp.
8-13 червня – Тиждень сеньйорів УНС.	20-25 липня – Heritage Camp, session 2.
14 червня – Весілля.	20-26 липня – Спортовий табір Ч. Січі, сесія 1.
15 червня – Святкування „Дня Батька“, концерт.	20 липня-2 серпня – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 1. Концерт в суботу, 2 серпня.
21 червня – Весілля.	27 липня-2 серпня – Спортовий табір Ч. Січі, сесія 2.
22-29 червня – Табір „Пташат“, сесія 1.	27 до 31 липня – Зустріч батьків і адоптованих дітей, табір спонзорований Посольством України.
23-27 червня – Exploration Day Camp, session 1.	3-16 серпня – Танцювальний табір ім. Роми Прийми Богачевської, сесія 2.
22 червня до 3 липня – Тенісовий табір.	9 серпня – Вибір „Міс Союзівки.“
28-29 червня – УЦЦАК – Тенісові змагання.	16 серпня – Концерт учасників танцювального табору ім. Роми Прийми Богачевської.
29 червня до 12 липня – Танцювальний табір ім. Роми Прийми	17-23 серпня – Joseph's School of Dance (Ballroom Dance Camp).
	25 серпня -1 вересня – Святкування Дня Праці на Союзівці.

To book a room or event call: (845) 626-5641, ext. 141
216 Foordmore Road • P. O. Box 529
Kerhonkson, NY 12446
E-mail: Soyuzivka@aol.com
Website: www.Soyuzivka.com

У СВІТІ ПОЕЗІЇ

За українську молодь я спокійний

Нещодавно я прочитав редакційну статтю „Куди йде молодь?“ („Свобода“, ч. 4), у якій висловлено занепокоєння різними видами рухів та субкультур, якими цікавиться молодь в Україні, зокрема панків, рокерів, металістів...

Я народився у 1957 році у Клівленді, столиці рок-н-ролу. Слідкую з великим задоволенням за україномовною сучасною музикою.

Пропоную читачам „Свободи“ тексти пісень трьох українських гуртів: „Фліт“

(панк-рок, Івано-Франківськ), „Роллікс“ (гіп-гоп, Херсон), „Тінь сонця“ (важкий фолк-метал, Київ).

Коли слухаю їхню музику з такими текстами, то мене не хвилює „куди йде молодь“, бо за це я зовсім спокійний. А неспокій настає, коли читаю про політичну еліту України!

Юрій Дейчаківський,
Вашінгтон

Ол
(„Фліт“)

Коло мене, крадучись,
Обминаючи, ховаючись в ночі,
Милі лиця не для всіх
Коять свої темні справи, і це гріх.

Треба їх покарати з мого нового ружжа,
Поховати за ґрати, щоб природа ще жила.
Їх присутність лякає, жадність їх не знає меж,
Кожен день щось зникає і цього не повернеш.

Не турбує цих людей,
Що там буде. Головне для них – трофей.
Хижий задум довбить їх,
Обдурити просто любо-мило їм.

Козача могила
(„Тінь сонця“)

Ти віриш, що досі триває бій,
Що кров'ю полита сира земля,
Навіки спинився час, коли ти впав з коня.
Ти, мабуть, не бачив і не відчув
Мить, коли вічним сном заснув,
Востаннє побачивши ці вільні небеса.
Крізь сні та крізь мрії пройде твоя душа,
По росі промайне сльоза.
Твої сини та онуки триматимуть в серцях
Подвиг твій, він і вкаже шлях...
Ти віриш, та в серці вже щось не так:
Не тішить ні поле, ані байрак,
На дотик немає сил і встати вже ніяк...
Земля – то для тебе ярмо і ґніт,
Бо вільне життя – то стрімкий політ,
Як вірити можна в попіл, коли так сяє Світ?
Крізь сні та крізь мрії пройде твоя душа,
Чесць твоя збереже наш край.
Твої сини та онуки почують у серцях
Голос твій, він і вкаже шлях...
Навпростець до своїх
Споконвічних доріг,
Де вогнем ґартувалося серце.
Будь таким, як ти є,
І не зраджуй себе!
Вирушай:
Б'є життя через край!
Вирушай!.. Вирушай!..
Козача могила – то біль степів,
Колиска бенджних нестримних снів,
Їй ніч свої сльози ллє та молиться трава.
Шуліка кружляє над нею, зве:
„Прийди і зі степом з'єднай себе!
Стану в пригоді, сину, як не забув мене...“
Навпростець до своїх
Споконвічних доріг,
Де вогнем ґартувалося серце.
Будь таким, як ти є,
І не зраджуй себе!
Вирушай:
Б'є життя через край!
Вирушай:
Б'є життя через край! |
Ти віриш, що досі триває бій,
Що кров'ю полита сира земля,
Навіки спинився час,
коли ти впав з коня...

Сумна історія життя
(„Роллікс“)

Мені важко говорити про те, чого не знаю, складно описати те, чого не відчую.
Легше загубитись і стати непомітним, залишивши тіло, розчинитись у повітрі.
Минулих часів не повернути, хоча з пам'яті важко іноді стерти
Давно знайому незникаючу смуту, що досі тебе розчавлює вперто.
Дістало все своєю дебелистю, всі зловживають своєю совістю.
Важко відрізнити друга від ворога, як зелене дерево від сірого стовбура.
Багато що приходить, багато змінюється, але людські чесноти завжди залишаються в нас,
І напевне прийде той час, коли не буде важко, як зараз.

Доки є сили – ми прагнемо, доки є віра – ми живем,
Доки є правда – можливі зміни в сумній історії нашого життя.

Надто боляче губити нездійснену мрію, ховати слова, не сказані вчасно,
Від розпачу, гніву я скаженію, оскільки втрачаю надію і гасну.
Виходить, немає віри в себе, життя кидає нас на призволяще,
Але ніколи не зникне потреба усе довкола змінити на краще.
Доводиться впасти і потім підвестись, придбавши подряпин від життя на згадку,
Позбутись амбіцій і власне заректись, поламану мрію будувати спочатку.
Буває, смута знебарвлює дні, та іноді треба її відчутти,
Очам непомітні стають кольори, хоча буде можливість і їх повернути.

Доки є сили – ми прагнемо, Доки є віра – ми живем,
Доки є правда – можливі зміни в сумній історії нашого життя.

Доки є правда, життя сповнене сенсу, а кожна хвилина стає варта уваги.
Правда буває гостріша за лезо, вона на брехні лишає смуги криваві.
Останнім часом її важко впізнати з-поміж великої кількості істин.
Правду треба благувати не спати, плекаючи думку, що вона буде чистою.
І знов жура потрапила у кров, прямує до серця, перетворює на мерця,
Тисне, благаю – дайте більше кисню, бо справу свою доведе до кінця.
Я не хочу, бачу, жура з'їдає неначе, але я не плачу,
Бо ще маю сили не втрачати віри в сумній історії нашого життя.

Доки є сили – ми прагнемо, Доки є віра – ми живем,
Доки є правда – можливі зміни в сумній історії нашого життя.
В сумній історії нашого життя... В сумній історії нашого...
Доки є сили – ми прагнемо, Доки є віра – ми живем,
Доки є правда – можливі зміни в сумній історії нашого життя.

Антін Кущинський...

(Закінчення зі стор. 21)

військового формування Карпатської Січі. Потрапив у мадярську неволю, мучився у концтраку Варіо-Лопош біля Ніредьгази. У 1940-1945 роках А. Кущинський працював адміністратором гетьманських видань на еміграції, був членом Вищого проводу Гетьманського Руху, очолював військову референтуру гетьмана П. Скоропадського на еміграції. Жив у таборі для переміщених осіб у Мітенвальді (ФРН), а від 1958 року осів у Чикаго (США), де й упокоївся в травні 1992 року.

А. Кущинський, уроджений у нашій Лохвиці в позаминулому столітті, нагороджений еміграційним урядом УНР Воєнним Хрестом УНР. Вийшли окремими виданнями його книги „Коротка історія Української Православної Церкви“, „Тризуб з хрестом і тризуб без хреста“, „Закарпаття в боротьбі“. У своїх спогадах „В

летючій сотні Українського Вільного козацтва“, поміщений у Збірнику ч. 10 „За Державність. Матеріали до історії Українського Війська“ (Торонто, 1964) наш земляк, вже в ранзі підполковника, А. Кущинський пише, що „у ряди Українського вільного Козацтва знову зголосився на еміграції в Німеччині 1948 року в таборі ДП в Мітенвальді. Тоді на заклик полковника В. Дітеля та св. п. проф. Якова Моралевича, які в імені ген. В. Трутенка завітали в наш табір, щоб відновити козацьку організацію, було створено станицю УВК. Станичним отаманом був св. п. ген. Палій-Неїло, я був його заступником“.

Ось такий то був справжній український козак й патріот своєї Батьківщини лохвичанин А. Кущинський.

Д-р Олександр Панченко,
Лохвиця, Полтавська обл.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ

DNIPRO CO.

• Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни

• Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт диски • Українські сувеніри та хустки

• Телефонні картки: 80 хв. розмови за 5 дол.

NEWARK, NJ
688 Sanford Ave
Тел.: (973) 373-8783
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1801 Cottman Ave
Тел.: (215) 728-6040

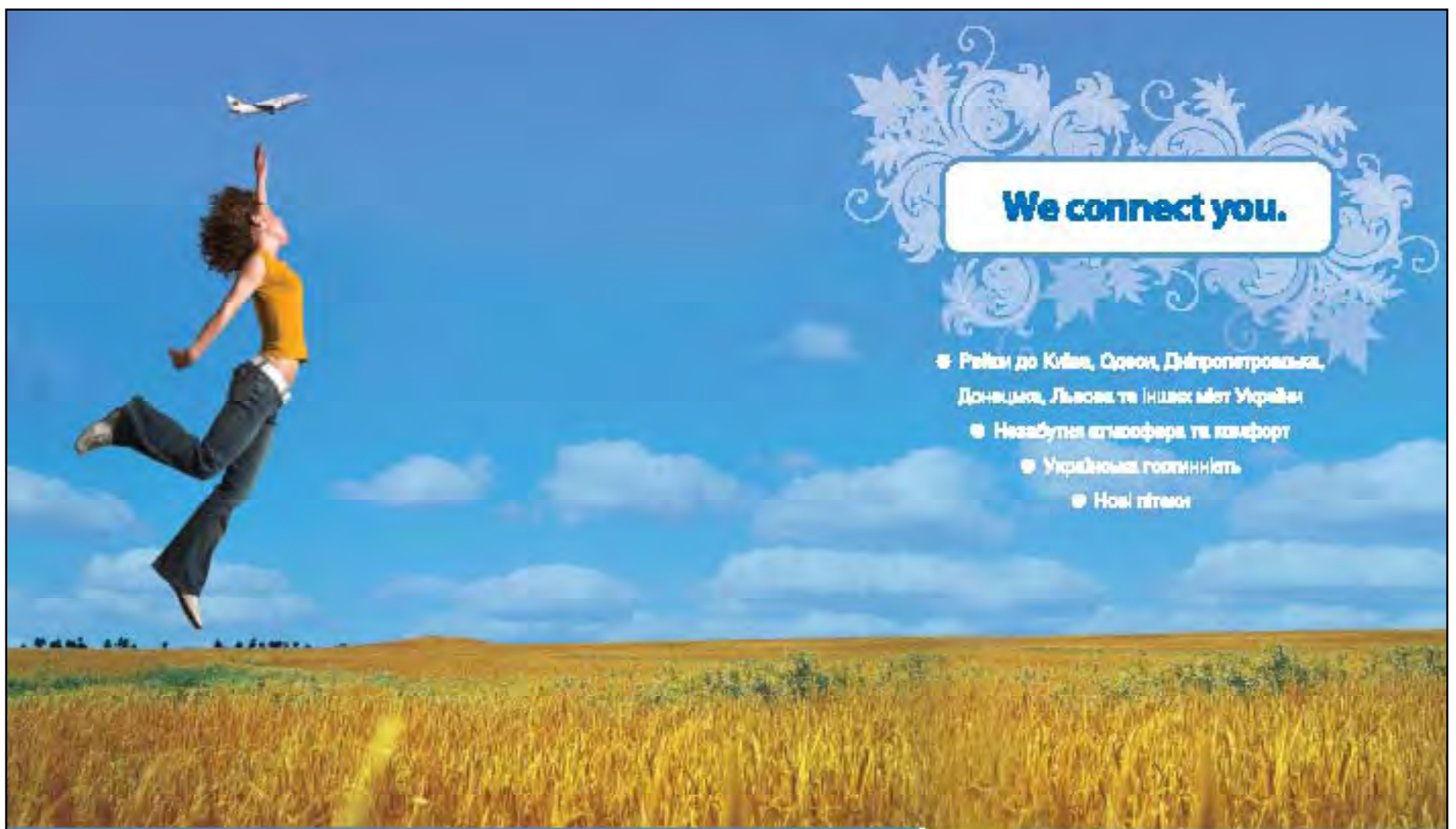

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат

**EMPHASIS ON REAL ESTATE, WILLS,
TRUSTS AND ESTATE LAW**

Ward Witty Drive, P.O. Box 240, Monroville, NJ 07045

Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

We connect you.

- ✦ Рейси до Києва, Одеси, Дніпропетровська, Донецька, Львова та інших міст України
- Незабутня атмосфера та комфорт
- Українська гостинність
- Нові літаки

Телефонуйте 1-800-881-1820, 1-212-881-1820, звертайтеся до вашого туриста або зможете клієнта на сайті www.aerocsvit.com
Карта перевезення 1-718-214-0237

Від **\$245*** готель, такси та збори
*це не єдиний варіант, за умови приблизно п'ятих з зборів, наприклад до 60 мілітів та вище до 15 тисяч \$200 разів

АероСвіт
АЕРОСВІТ АВІАЛІНІ

www.aerocsvit.com

ПРАВО ЗМІНИТИ

СПОСІБ ПЕРЕКАЗУ ГРОШЕЙ

ДОСТУПНО - за переказ \$500 в Україну платити сплатять \$9.99

ЗРУЧНО - відділення представництва компанії розташовані по всій Україні

ЛЕГКО - відділення представництва компанії в Європі, у США

MoneyGram.
Міжнародний переказ грошей

1-800-926-9400 www.moneygram.com

*Середня плата за переказ, залежно від країни, курсу обміну грошей, ліній та інтервалів на ділянці. Гроші на переказ грошей можуть бути використані для покупки товарів. © 2008 MoneyGram. Американські гроші завжди.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

Виставка картин Миколи Мамчура

Микола Мамчур. „Портрет“.

Миколи Мамчур. „День і ніч“.

Микола Мамчур

НЮ-ЙОРК. – 27 березня в Мангетені, у ресторані „Клімат“, відкрилася виставка картин Миколи Мамчура, на якій представлено 14 полотен, зокрема „Місто“, „Король“, „Сон дівчини“, „Ангел над містом“ та інші.

М. Мамчур народився в Кременці на Тернопільщині, навчався у Львівському художньому училищі ім. Івана Труша. Першим вчителем М. Мамчура був кременецький маляр Іван Гарасевич, а згодом –

відомий український маляр Олекса Шатківський. Праці М. Мамчура зберігаються у приватних колекціях в Україні, Польщі, Німеччині, Канаді, США, Швеції та Англії. З травня 2007 року мешкає в Нью-Йорку.

Стилістика малярства М. Мамчура характеризується мозаїчним використанням різних модерністичних стилів та прийомів.

Перше, що привертає увагу відвідувачів виставки, – це своєрідність кольорової гами полотен,

незалежно від змісту, який вкладає мистець у свої полотна. Урбаністичні пейзажі чи тіла на тлі безлистя дерев, чи на тлі скелястого берега моря, портрети, – усе має неприродно насичені кольори, які викликають різні відчуття. Ця дивна кольористика одразу привертає увагу і створює враження одновимірності простору, який творить М. Мамчур. Контрасно вималювані лінії головних елементів зображень немовби розмежовують зображення на два простори – світло

і тінь. В такий спосіб маляр заохочує нас бачити приховану перспективу, в якій необхідно віднайти головну ідею твору. Характерною рисою стилю М. Мамчура є м'який спектральний перехід з однієї площини в іншу, котра приховує в межах розмитого горизонту далеку перспективу зображуваного.

Додаткові інформації про мистця є на сторінці інтернету www.mamchur.te.ua.

Василь Лопух

Іван Марчук – один з ста геніїв світу

Єдиним українцем, котрий потрапив у список сотні геніїв світу (за версією Всесвітньої консалтингової компанії „Creators Synectics“), є Народний художник України, лавреат Національної премії ім. Тараса Шевченка Іван Марчук. Він посів у переліку 72-ге місце. Член Національної спілки художників України Олег Шупляк, якому випало спілкуватися з відомим у світі мистцем, розповів про нього тернопільській журналістці Тетяні Будар.

– Іван Марчук – легендарна постать в українському мистецтві. Його картини вражають мис-

тецтвознавців Європи, Америки, Австралії, їх виставляють у найкращих залах світу. На рідній землі до 1988 року творчість І. Марчука не була офіційно визнаною Спілкою художників, у радянські часи він зазнавав тиску з боку Комуністичної партії.

Народився мистець на Тернопільщині, в Москалівці Лановецького району. Талант йому передався від батька-ткача. І. Марчук навчався у Львівському училищі прикладного мистецтва ім. Івана Труша, в інституті прикладного мистецтва Львова, працював у Києві, з 1989 по 2001 рік жив і творив за кордоном – в Австралії, Канаді, США. Він заснував нові стилі в мистецтві. Доробок має солідний – понад 3.5 тис. робіт, що нагадують дивовижні мережива, у яких кольори мовби світаються й мерехтять. Ними захоплюється Президент України Віктор Ющенко, який сказав про мистця: „Нерв і душа рідної землі“. Геній-мистець відтворює природу: дерева, трави у різні пори року. На декого вони навівають тихий сум, умиротворення, тож не дарма пишуть: він малює Божу тишу, Всесвіт, вічне. Найчастіше на полотнах мистця зображено весну, осінь, зиму, влітку він творить уночі – при місячному сяйві.

– Де відбулася Ваша зустріч з мистцем, які враження залишила?

– І. Марчук приїздив до мене в гості на другий день Великодня

Народний художник України Іван Марчук у своїй майстерні 19 вересня 2007 року.
Фото: журнал „Україна“

в 1997 році, разом з Богданом Ткачиком та нині покійним Ігорем Геретюю. Я тоді жив у Біщу. Творчістю І. Марчука захоплювався ще з студентських років, тому був дуже радий цій візиті.

Пригадую, погода була тепла й сонячна, ми розмовляли в саду. І. Марчук саме приїхав зі США, тож багато розповідав про враження від цієї країни. Гість виявив бажання оглянути сільські краєвиди. Я його супроводжував і знімав на відео. В ту пору дерева й кущі ще покривались листям, художник багато фотографував, зауважуючи, що краєвиди з таким хитросплетінням гілок підходять до його техніки та манери виконання. Він часто вигукував: „О, це моє!“, перебігав з гірки на гірку, й то так швидко, що я ледь устигав за ним. На той час мистцю було за 60, і я дивувався його енергії.

Марчук був задоволений прогулянкою: вважав, що зібрав багато робочого матеріалу, плянуючи використати його в майбутніх творах.

– Чи залишив він на згадку якийсь подарунок?

– Так, у той час саме вийшов з друку каталог його творів, і один примірник він подарував мені з автографом. Написав: „Нехай думи, які щедро посіваю на полотнах своїх, бентежать тебе, втішають тебе і боронять тебе. На добро, з побажанням і наказом великого пророку. Нехай зірка твоя засяє яскраво і сердечно“. Раджу побувати в музеї І. Марчука, який має поставити в Києві. У фундамент музею на Андріївському узвозі вже закладено капсулу. У цьому дійстві брав участь і Президент В. Ющенко, для котрого І. Марчук є улюбленим художником.

Великодня марка

11 квітня видавництво „Марка України“ випустило до Великодня поштову марку „Христос Воскрес!“

Номінал марки – 1 грн. В ультрафіолетових променях світяться церква, герб, текст „Україна Ukraine“ та цифри „2008“. Тираж марки – 220 тис. примірників. Автор марки та штемпеля першого дня обігу Наталя Михайличенко.

Марка – багатоколірна, спосіб друку – офсет, тиснення – фольгою.

За придбанням марки можна звернутися на адресу видавництва: Хрещатик, 22, Київ, 01001 Ukraine.

НОВІ ВИДАННЯ

Матеріали конференції
з проблем Кочурознавства

У Львівському національному університеті ім. Івана Франка в 2007 році вийшла збірка матеріалів III Всеукраїнської наукової конференції „Григорій Кочур у контексті української культури другої половини XX ст.”. Конференція відбулася в університеті у 2005 році.

У збірці поміщено 35 наукових доповідей дослідників творчості Г. Кочура. Збірник вийшов під редакцією Оксани Кузик у м'якій обкладинці та в гарному художньому оформленні Марії Кочур. Редакційну колегію очолювала академік Роксоляна Зорівчак.

Г. Кочур (1908-1994) – один з найяскравіших талантів українського письменства, поет, перекладач, історик і теоретик українського художнього перекладу. Його доробок – переклад поезій понад 130 авторів з 28 мов, які представляють 33 національні літератури.

Внесок Г. Кочура в історію українського художнього перекладу як високопрофесійного аналітика літературного, зокрема перекладацького процесу – дуже вагомий. Він відомий також як автор оригінальних віршів – блискучих зразків невідомої музи. Г. Кочур зробив настільки великий внесок до світової культури, що заслужив на окрему галузь філологічних пошуків – Кочурознавство. Наукову публікацію доповнюють іменний покажчик і короткі дані про авторів поміщених у збірці матеріалів. При накладі 400 примірників книжка відразу стала рідкісною.

До речі, від 1997 року в Ірпені діє Літературний музей Г. Кочура, один з перших в Україні музеїв, заснованих приватно. Музеєм опікуються Андрій і Марія Кочури. Вони здійснюють культурно-просвітницьку працю з орієнтацією на студентську молодь, збереження та розповсюдження, ознайомлення з видатними діячами української культури та літератури, зокрема української перекладацької школи, займаються видавничою діяльністю.

Микола Дупляк

Маємо довідник „Українська Церква“

Видавництво проекту „Запізніле вороття“ видало 12-ту книжку: „Українська Церква“ Митрополита Іларіона, окреслену ним як нарис з історії Української Православної Церкви. Це популярний виклад багатовікової ідеології Української Православної Церкви, її історичної долі і характеристика, як Церкви національної й соборноправної.

У своєму первісному об'ємі твір „Українська Церква“ був написаний проф. Іваном Огієнком ще на початку 1920-их років, але всю цю двотомну працю д-р І. Огієнко, уже як Архієпископ Холмський і Підляський, видрукував щойно в 1942 році у Празі.

„Українська Церква“ – всежиттєва, підсумкова праця проф. І. Огієнка. Це завважається по тому, як він постійно переглядав її, виправляв та доповнював. Але празьке видання цього двотомника переглянуто, правдоподібно, у той час, коли він уже був Первоієрархом Української Греко-Православної Церкви в Канаді й професором історії Української Православної Церкви в Колегії св. Андрея в Вінніпезі – Митрополит Іларіон піддав предметній ревізії. Упорядником, редактором і автором передмови до неї виступив колишній декан богословського факультету Колегії св. Андрея, колишній учень Митрополита Іларіона, Протопресвітер д-р Стефан Ярмусь.

Друге, виправлення й доповнене, видання вийшло через 40 літ після празького і через 10 – після смерті автора – 1982 року.

Книга ця усі підрядянські роки в Україні була заборонена. І лише 1993 року за перше її перевидання взялося київське видавництво „Україна“.

Тепер, в 2007 році, Науково-видавничий центр „Наша культура і наука“ присвячує третє перевидання усім, кому небайдужа

ідея національного відродження.

Учень Митрополита Іларіона протопресвітер д-р С. Ярмусь, готуючи до видання збірник нарисів „Українська Церква“ (вийшов друком у Вінніпезі 1982 року), додає текст брошури „Приєднання Церкви Української до Московської в 1686 році“ як окремих розділ до цієї книги. Однак о. Ярмусь, очевидно, не підозрював, що існує інший варіант цієї брошури, з рядом виправлень і вставок автора. Скоріш за все, Митрополит Іларіон мав намір видати вдруге цю працю, з урахуванням зауважень рецензентів.

Ще один напрямок досліджень Митрополита Іларіона з чітко окресленою національною тематикою – підручники і посібники, розраховані не лише на слухачів духовних семінарій чи шкіл, а передусім на різні категорії населення. Найцікавішим з них є підручник для духовенства і українських родин – „Українська патрологія“, оскільки вийшов він мізерним накладом у Вінніпезі (1965) і також був у списку заборонених для ввезення в Україну.

В Холмі 1944 року вийшла праця Митрополита Іларіона „Ідеологія Української Православної Церкви“ маленькою брошурою, і частиною в інших виданнях, виправлена і доповнена в останні роки життя автора. Якщо хтось бажає стати фундатором праці „Українська патрологія“ ч.ч. 1-4 і „Ідеологія Української Православної Церкви“ чи набути найновішу працю „Українська церква“ або інші праці д-ра І. Огієнка – Митрополита Іларіона, просимо звертатися на адресу: Фундація ім. Митрополита Іларіона (Огієнка), а/с 1, Київ 04107 Ukraine.

Протопресвітер Богдан Демчук,
Саскатун, Канада

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

**Це найкраще місце
для збереження
ваших ощадностей!**

Інтернет: www.sumafcu.org

ПОЗИКИ РІЗНОГО РОДУ

на легкові автомобілі, вантажівки,
мор'єджі, позики під забудову земель,
позики на будівництво та ін. –
і все це на найкращих умовах,
з конкурентними відсотками.

Пластикові картки: ATM, VISA Credit & Debit.

За додатковою інформацією телефонуйте:
1-888-644-SUMA

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4500
Fax: 914-220-4050
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4500
Fax: 914-365-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-963-0438
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Your savings federally insured to at least \$100,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government.

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Членство в Кредитівці Самопоміч - Нью Йорк це запорука Вашої фінансової стабільності.

Чи Ви є
членом нашої Кредитівки?

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди конфіденційна, ввічлива та професійна обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 Second Ave. New York, NY 10003 Tel: 212-473-7310 Fax: 212-473-3251

КЕРГОНКСОН:
6325 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845-626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:
226 Uniondale Ave.
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

АСТОРИЯ:
32-01 31st Ave.
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0458
Fax: 631-867-5989

ЛИНДИНГІРСТ:
225 N.4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631-867-5990
Fax: 631-867-5989

Інтернет: www.selfreliance-ny.org Електронна пошта: info@selfreliance-ny.org

Поза Нью Йорком безкоштовний телефон: 1-888-SELFREL

Your savings federally insured to at least \$100,000
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

30 років...

(Закінчення зі стор. 19)

досконало оволодів українською мовою, та, крім російської, – китайською, японською та англійською. Крім культурно-освітньої секції, СУМ нараховував близько 70 членів, провадив активну спортову діяльність, маючи свою футбольну команду, що їй значно допомагав коштами один з організаторів СУМ Василь Федоренко. Ця команда в 1937 році здобула навіть першість Харбіну. Головою СУМ тривалий час був Кость Яковець – відомий боксер, що двічі був чемпіоном Тихоокеанського узбережжя (згодом жив у Сакраменто, Каліфорнія). Його зусиллями в Харбіні було зорганізовано Український спортовий клуб.

У грудні 1936 року СУМ було реорганізовано у воєнізовану молодіжну організацію „Українська Далекосхідна Січ“. Згідно зі статутом Січі, затвердженим на загальних зборах 23 січня 1937 року, метою її діяльності було „відновлення самостійної соборної Української держави зі столицею в Києві“ та створення союзної з Манджурською державою та Японією Української автономної державної одиниці на території Далекого Сходу, відірваній від СРСР, що заселена більшістю українців“. Січ мала організувати „всі українські сили до рішучої й безпощадної боротьби з большевизмом і комунізмом, як найбільшим ворогом української нації“, виховувати місцеву українську молодь „в дусі жертвенного і активного українського націоналізму, в дусі української націоналістичної ідеології“.

Всі члени Січі носили однострої з відзнакою на рукаві, при чому у статуті спеціально оговорювалося, що всі січовики мали право носити відзнаку українських націоналістів – золотий тризуб на блакитному полі. Кличем Січі було: „Перемога або смерть“. Віталися словами: „Слава Україні! – Вождєві слава!“.

В зв'язку з виїздом з Харбіну голови СУМ К. Яковця, першим головою Січі було затверджено О. Дзигару, який закінчив навчання у Вищій музичній школі зі званням „вільний художник“. Але перед ним постало питання заробітку на існування і він змушений був переїхати до Ціндао, де також існувала невеличка українська колонія. Там він працював у 1937 році, а опісля отримав запрошення до Мукдену, де до 1943 року грав у популярному ансамблі „Ямато-отель“, став лавреатом двох міжнародних конкурсів, виступав з концертами у найбільших містах Японії, Манджурії та Китаю, популяризуючи українську культуру та взагалі українське ім'я серед народів Східної Азії.

Під час Другої світової війни, в 1943 році, О. Дзигар повернувся до Харбіну вже як поважний, відомий музикант. В Харбіні він став концертмайстром та першою скрипкою Харбінської симфонічної оркестри, учасником відомого в місті струнного квартету.

Ще у 1939 році він одружився і під кінець війни вже мав доньку та сина. Але родинне життя та музична кар'єра були обірвані у серпні 1945 року, коли Харбін був „визволений“ радянським військом. Ця дата стала трагічною для багатьох місцевих українців, активних учасників українських організацій, яких арештовували та вивозили до

СРСР. Багато з них згодом загинули у сталінських таборах Сибіру, Казахстану й Колими.

Важка доля судилася й О. Дзигарові. Його арештували 31 серпня 1945 року після концерту, влаштованого на честь „визволителів“, на якому він був солістом. Разом з ним по одній справі проходили колишні голова харбінської Української національної колонії підполковник Армії УНР Юрій Рой та заступник голови колонії, колишній професор Українського педагогічного інституту ім. Миколи Драгоманова у Празі Іван Шлендик, а також активний учасник визвольних змагань 1918-1921 років Микола Самарський.

16 серпня 1946 року було оголошено вирок: Ю. Роя та І. Шлендика було засуджено на кару смерті, О. Дзигару – до довічного ув'язнення на Колимі.

У Магадані він зустрів знайомого піяніста А. Шварцбурга, з яким разом вчився в Харбіні, на клопотання якого О. Дзигару залишили в Магадані в „культбригаді“. Він грав також в оркестрі самодіяльного театру „Дальстрою“. Однак, у 1949 році за наказом Йосифа Сталіна становище політв'язнів погіршилося, їх наказано використовувати тільки на важких фізичних роботах. О. Дзигару перевели на лісопояс, де він пошкодив собі пальці – найдорожче що є для скрипалів.

В таборі він пробув до 1953 року, а після звільнення з табору опинився на заслання у колимському селищі Усть-Омчуг, де працював прибиральником у місцевому клубі. Із заслання був звільнений тільки в 1956 році. Переїхавши до Магадану, він грав в кінотеатрі перед початком сеансів, але згодом його запросили

до місцевого музично-драматичного театру, де він працював концертмайстром, диригентом, художнім керівником, став засновником скрипальської школи у Магадані. Він викладав у місцевій музичній школі та музичному училищі, де виховав багато талановитих музикантів.

У 1976 році О. Дзигар залишив Колиму та переїхав до Москви. Від дня арешту родина не мала жодних відомостей про його долю, він теж нічого не знав про долю своєї сім'ї. А його мати та дружина з дітьми втекли до Південної Америки (його син і зараз живе в Сан-Паулу, в Бразилії), а згодом – до США (донька живе в Лос-Анджелесі). Не знаючи нічого про долю сім'ї, він вдруде одружився з акторкою одного з московських театрів, що гастролював у Магадані. У цьому шлюбі народився син. Вже в 1970-их роках О. Дзигар розшукав свою першу родину та побував у доньки в Америці, побачив своїх рідних, зокрем свою мати, яка таки дочекалася сина.

О. Дзигар і зараз залишається українським патріотом. Він каже: „Я хотів самостійної України і за це віддав Колимі 30 років. Росія буде ще довго розплачуватися а пролиті з її вини кров та сльози інших народів“. Побувавши на батьківщині своїх батьків – на Вінниччині, він з жалем зауважив байдужість своїх земляків до справ національно-державного відродження України.

Кіногрупа з Луцька зняла фільм про О. Дзигару, що його було відзначено на Всеукраїнському фестивалі некомерційних фільмів „Гей, фільмарі!“ у 1997 році однією з перших нагород. Так було вшановано українця, який перейшов колимські табори і залишився справжнім українським патріотом.

Wave4 Entertainment presents:
Четверта Хвиля

Friday, May 2
8 PM

Весняний концерт
у програмі:

8 pm – 10 pm
Василь Понадіук
(скрипаль-віртуоз)

Ведуча концерту
Олена Устюжанцева

10 pm – 4 am DJs:
сучасна танцювальна музика

Happy Hour – 8 pm to 9 pm
Квитки - \$35, для студентів - \$25

Ticket sales: Surma - The Ukrainian Shop
11 E 7th Street, New York, NY 10003
Hours: Mon-Fri: 11:00-6:00, Sat: 11:00-4:00
Tel: (212) 477-0729

Довідки за телефоном: 1 (508) 934-9341, 1 (551) 358-1573,
wave4ua@gmail.com

www.club-exit.com
www.myspace.com/papadukeband
www.myspace.com/wave4ukraine

Exit Club and Lounge
149 Greenpoint Ave.
Brooklyn, NY 11222
(corner of Greenpoint and
Manhattan ave)

Генеральний спонсор: Спонсори:

Інформаційні спонсори:
Український національний союз
Видання: "Свобода" і "The Ukrainian Weekly"

www.surmagroup.com
www.11222.com
www.11222.com
www.11222.com

THE UKRAINIAN WEEKLY
СВОБОДА
www.11222.com

акордонна
Газета

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave.
Linden, New Jersey 07036 (908) 925-0717

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ МІНІМУМ 10 ФУНТІВ	ЛІТАКОМ 2-3 тижні МІН. 10 ФУНТІВ	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
--------------------------------------	--	---	-----------------------------

16 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.
Палагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанії пошукуємо агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусії, Росії, Польщі,
Естонії, Литви, Латвії, Словаччії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пакоч через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

**Европейський магазин
м'ясні і харчові вироби**
відкритий 6 днів у тижні

JOSEPH MEAT MARKET

437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
tel: (732) 442-4660

До 10-річчя від дня смерти Петра Дужого

Героїчною постаттю Української Повстанської Армії (УПА) став письменник Петро Дужий. Він народився 7 червня 1916 року в с. Карів Рава-Руського повіту. У 1932 році вступив до Юнацтва ОУН, у 1934 році був двічі заарештований і ув'язнений у львівській тюрмі „Бригідки”, де познайомився з відомими націоналістичними діячами Зеноном Коссаком та Миколою Лемиком. Під їхнім впливом в 1934 році став членом ОУН.

Літературною діяльністю П. Дужий почав займатися ще гімназистом. З 1936 року публікував свої статті в українських календарях та в журналі „Життя і знання”. У 1937 році вийшла його п'єса „Обжинки”. У 1938 році стався третій арешт і знову „Бригідки”. Четвертий раз його схопила польська поліція на початку війни у 1939 році з наміром відіслати до „Берези Картузької”. Але німці розбомбили залізницю, і поляки були змушені були відпустити політв'язнів.

У липні 1941 року він брав участь у похідній

групі ОУН, яка готувала проголошення у Києві Акту відновлення державности. Цей план не здійснився, тому що П. Дужий був заарештований гестапом у Василькові під Києвом. Після звільнення з ув'язнення виконував функцію заступника Крайового провідника ОУН на південних землях України. 14 жовтня 1943 року вдруге заарештований німцями і призначений до страти, але втік з поїзда, коли його везли на розстріл. Восени 1944 року ввійшов до складу Головного проводу ОУН на посаді референта пропаганди. Був головним редактором часопису „Ідея і Чин” та редагував головні центрально-підпільні видання. На початку 1945 року був нагороджений Бронзовим Хрестом заслуги.

4 червня 1945 року відділ НКГБ викрив криївку, в якій перебував П. Дужий. 22 березня 1947 року П. Дужий був засуджений на розстріл, сидів у камері смертників 65 днів. Його врятував указ про скасування смертної кари в СРСР 26 травня 1947 року. Кару смерти було замінено на 25 років каторги, яку він

відбував на Колимі.

Через 15 років, під тиском західних країн, восени 1960 року його звільнили і дозволили оселитися в Запоріжжі. У 1977 році П. Дужого знову заарештували. У 1979 році він передав на Захід збірку своїх віршів, яка в 1980 році була видана в Австралії під псевдом „Опанас Скелястий”. П. Дужий в 1991 році був обраний до складу Головного проводу ОУН, у 1992-1993 роках став одним з організаторів Конгресу Українських Націоналістів. Йому присвоєно звання почесного громадянина Львова.

П. Дужий був в 1930-их роках одружений з Марією Юрчак, яка померла, а доньок Ларису і Мирославу забрали на виховання її батьки до Львова. Вдруге одружився П. Дужий у жовтні 1965 року з Марією Макогон, яка повернулася із ув'язнення в Магадані (Колима). 24 жовтня 1997 року П. Дужий відійшов у вічність, похований на почесному 67-му полі Личаківського цвинтаря.

Завдяки старанням його дружини побачили світ залишені ним неопубліковані твори.

Ярослав Стех

„ONE YEAR MEMORIAL”

Кобзар:

Помолившись, і я б заснув Так думи
прокляті Рвуться душу запалити,
Серце розірвати, Не рвіть, думи, не
паліте і Може, верну знову Мою
правду безталанну, Моє тихе слово,
Може, викую я з його До старого
плуга Новий леміш і чересло, і в
тяжкі упрugi...

Воскресну нині! Ради їх, Людей
закованих моїх, Убогих, нищих..
Возвелич, Малих отих рабів німих! Я
на сторожі коло їх Поставлю слово. і
пониже. Неначе стоптана трава, і
думка ваша, і слова-Розкинь же їх,
твої святив Твоїм увірують на світі
Твої малі убогі діти!

„НОЯГ І ДОМ ЙОГО”

В річницю відходу Покійного в Царство Небесне Алею Вічності
найдорожчого і незабутнього, нашого милого Батька, Брата, Дідуса, Товариша і Заступника Козацької Сім'ї.

ІВАНА АНДРІЙОВИЧА ВАЦЬ

Passed through Heaven's Gates on Friday Evening, April 6th, 2007 - Good Friday

Builder – Developer,

Doctor of Theosophy, 1972

42nd Ward Committeeman - Republican Executive Committee, Philadelphia, PA

Board of Directors - "Novi Dni"; Founding Member, President - ODUM Resort Center Kyiv, Inc. (PA & NJ)

МИ в своїх щирих молитвах молимо, щоб Бог обер сльозу з очей Козацької Сім'ї.

Господи, нехай заволодіє над усім світом любов Твого св. Духа, нехай поверне між народи мир у згоді і справедливості!

Сини - АНДРІЙ, ОЛЕКСАНДР і ГРИГОРІЙ з родинами

дочка - ОЛЯ з родиною,

брат - МИКОЛА з родиною,

РІДНІ і ПРИЯТЕЛІ

6 квітня 2007 р. Філадельфія, Па.

Andre Watts, P. O. Box 10481, Phoenix, AZ 85064
e-mail: andre1watts@hotmail.com

В пам'ять Ольги Курило

(28 листопада 1923 року
– 15 березня 2007 року)

В Україні, у Бережанах, 23 листопада 1923 року у глибоко релігійній і патріотичній сім'ї Михайла і Розалії Захаркових народилася дочка Ольга. То був час, коли українська молодь виростала під впливом „Просвіти“ та гасла „Бог і Україна!“, коли утиски з боку польської влади приводили до ще глибшого українського національного самоусвідомлення. Більшовики, окупувавши Західню Україну в 1939 році, застали там маси свідомих українців. Почалися нові нагінки, жорстокі переслідування. В 1941 році „перші совєти“, втікаючи перед наступом німецьких військ, залишили у в'язницях гори трупів невинних українських людей. Тому не треба багато пояснювати, чому наші люди змушені були покидати свій край в 1944 році, коли от-от мали прийти „другі совєти“.

Залишила рідну землю й родина Захаркових. На території Чехословаччини німці затримали масовий від'їзд...забирали старших дівчат. Ольга Захарків опинилася на примусовій праці біля Франкфурту. Американці нещадно бомбили Франкфурт і околиці. Німці перекинули робітників до Данії, де Ольга зустріла кінець війни. Пішки вернулася до Німеччини, щоб знайти свою родину. Заодно познайомилася з відомим актором Євгеном Курилом, вони одружились і у 1949 році емігрували до

Св. п. Галина Курило, фотографія з 1939 року.

Америку. Оселилися у Бінггемтоні. Маючи золоті руки, Ольга працювала кравчиною, задля родини відкидаючи численні пропозиції від ньюйоркських дизайнерів.

Для близької та ширшої родини Ольга Курило була джерелом надії, віри, патріотизму і любови. Для Євгена Курила вона була незаступимим партнером в житті, непохитною опорою у громадській та мистецькій праці.

Рік тому, 15 березня 2007 року, її не стало... А в думках я продовжую говорити з моєю дорогою і незабутньою мамою.

Володимир Курило

Мамо, минув важкий рік. Немов вчора я сидів поруч твого ліжка в лікарні. Оповідав тобі про виняткову постановку Шевченкових „Гайдамаків“ в Нью-Йорку режисера Івана Бернацького. Мимовільно наша розмова допровадила нас до близьких нам воріт. Ми ввійшли в наш родинний, затишний літературний світ. З пам'яті разом повторювали Шевченкові „Не нам на прох з Тобою стати...“, „Ех, якби-то, Якби-то найшли те, що там схоронили...“, „І діточок поцілує вольними устами...“, „Не скує душі живої І слова живого...“. Не обминули Стефаникових „Синів“. На запит свого батька Максима „за яку Україну?“ він іде воювати, Андрій „...підоймив шаблев грудю землі та й каже: „Оце Україна, а тут – і справив шаблев у груди – отут її кров, землю нашу ідем від ворога відбирати“. А Максим відповідає: „Сину, кажу, та є ще в мене менший від тебе Іван, бери і его на це діло; він дужий, най вас обох закопаю у цю нашу землю, аби воріт з цього коріння не віторгав у свій бік“. В кінці пригадали Стусові „Як добре

те, що смерті не боюся, і не питаю, чи тяжкий мій хрест...“. Врешті попрощались, і я повернувся до Нью-Йорку, до праці і проб. Перед виступом – три-вожна телефонічна розмова з Галиною...віддав усе у монолозі Залізняка...спішу до Бінггемтону, до лікарні, до мами. Почався спадна спіраль...Чотири дні молились, дивились на твої муки. Спогадували, плакали, усміхались і впивались любов'ю...і боєм. Чотири ночі спали біля тебе. Відвідини о. Зіновія Жарського, Марії Шмирко, Ірини Базилевич полегшували наш смуток. І знов Стефаник: „Я був щасливий, коли я глядів дитиною на мамині очі, як по них сунулися тихенько пречисті хмарки щастя – я був щасливий. А тепер на ті очі смерть долоню поклала“.

...Останній віддих мами, усвідомлення, спокій, а потім виконання обов'язків. Церква Пресвятого Серця Христового, от Теодор Чабала - „Скажи нам нині сестро, куди йдеш від нас, мовчки, без слова?... Я до Господа Бога, судді мого, іду...отож вас благаяу: моліться за мене, щоб Спас

милостивий був для мене в день судний. Ось бо розлучаємося. Воістину, суєта все людське...“. „Прийдіть браття, останнє цілування даймо померлій...“. А на кладовищі – квіти, журавлине „кру, кру, кру...в чужині умру“..., сира яма, „Вічная пам'ять“... І моє прощальне слово:

Дорога Мамо, Господь Бог дав тобі крила. За твою віру, за твою стійкість, терпеливість й любов, за твоє страждання, Господь Бог Тебе опірав. Розправ і стріпай своїми крильми. Лети в свою улюблену Україну.

Ширяй над рідними Бережанами, над могилою на Лисоні.

Ти була шестилітньою дівчинкою, коли було збезечено стрілецькі могили, коли тлінні останки стрілецьких героїв поскидано на фіру...і кості губилися по дорозі...а свідомо молодь Бережан зі святістю збирали мощі. Та згодом тлінні остан-

ки повернено. В перший день Зелених свят 1929 року понад 10 тис. учасників прибули на заупокійне Богослуження...нано-во поставлений на Лисоні звалений поліцією і skonфіскований пам'ятковий хрест. Не плач, не турбуйся...бачиш вінки?...Чуєш пісню про стрілецьких стрільців і червону калину? Ніхто вже не сміє розрити могили!

Лети далі! Спустися на Адамівку до дерев'яної церковці св Миколая. Знову ввійди в чотирьохсотлітню святиню. Відчуй відгомін молитов предків. Відчуй запах кадила і свічок. Скинь пута усього земного й лети до Бога. Спаситель жде свою вірну дочку. Ти дотримала першу головну Божу заповідь любови – „люби Господа Бога Твого всім серцем твоїм, всією душею твоєю, всією силою твоєю і всіма мислями твоїми“. Кожна людина, що чула тебе, що спостерігала твою поведінку й добрі діла, зрозуміла, що ти вірно дотримала другу Божу заповідь любови – люби ближнього свого, як самого себе. Ти випромінювала співчутливість і любов.

Бог був свідком, як ти в Німеччині збирала харч від дівчат і ховала, щоб вчасно кинути босим і голодним в'язням за колючим дротом. В кожного, що випорпував з під снігу і гриз корінці, ти бачила свого старшого брата Івана.

Тринадцять років тому „зійшов зі сцени свого життя“ твій улюблений Євген. Поспішай до нього. Він розправить свої широкі крила, усміхнеться вікоп'ятною усмішкою й тебе приголубить. На його чолі з'явиться визначальна жила радості, ти знова почувеш „Олю“...і возз'єднаєтесь на віки вічні... Не забудемо про вас. Моліться за нас.

Господи, дякую за таких батьків. Як легко було дотримувати четверту Божу Заповідь...

До цих слів Володимира Курила приєднуються також Галина і Любомир Курили.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НІ/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ
~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЕКТ.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙПРО - директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

Theodore M. Lytwyn/Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED

Обслуга ЩИПА І ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere In New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тлінних останків
з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

Ділимося сумною вісткою, що 5 квітня 2008 р.
відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА І БАБЦЯ
СВ. П.
АЛЕКСАНДРА РИЦАР-БУРИК
нар. 22 листопада 1919 р. у Львові, Україна.

ПАНАХИДА була відправлена 8 квітня 2008 р. в Drago Funeral Home в Асторії, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 9 квітня о год. 9:30 ранку в Українській католицькій церкві Чесного Хреста в Асторії, а відтак на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У глибокому смутку залишені:

- сини – ІГОР РИЦАР з дружиною РОМОЮ
- ЗЕНОВІЙ РИЦАР з дружиною МОЛЛИ
- МИРОН БУРИК
- внуки – МИКОЛА з дружиною ЛУАНОЮ
- МЕТЮ
- РОКСОЛЯНА
- ОРЕСТ

та ближча і дальша родина в Америці і Канаді.
Вічна їй Пам'ять!

**БРАТСТВО КОЛ. ВОЯКІВ 1-ОЇ УД УНА
СТАНІЦЯ НЬЮ-ЙОРК**

ділиться з побратимами і нашими друзями
сумною вісткою, що в Києві
дня 16 березня 2008 р. відійшов у вічність
дорогий нам Побратим

СВ. П.

ЯРЕМА Л. БАЧИНСЬКИЙ

кол. вояк важкої артилерії, учасник боїв під Бородами,
довголітній і активний член Станиці та Управи Станиці
нар. 26 грудня 1926 р. в селі Черче, Західня Україна.

Похорон відбувся на Личаківському цвинтарі у Львові. Пок. Побратима поховано разом з його дружиною Варварою з дому Цюлко.

Пам'ять про цього чесного вояка 1 Української Дивізії УНА
та нашого незабутнього побратима
буде з нами назавжди.

Вельмишановному синові Яремі та всій його родині
висловлює щирі співчуття
членство і Управа Станиці Нью-Йорк.

У глибокому смутку повідомляємо пластових
подруг і друзів та українську громаду, що
24 серпня 2007 року відійшла на Вічну Ватру
одна із засновниць Пластового Племени
"ПЕРШІ СТЕЖІ"

СВ. П.

пл. сеніор довір'я

АДА БАЙЛОВА-ОСІНЧУК

Вступила до Пласту дитиною, була новачкою на таборах
в Остодорі і юначкою на Соколі. У старшому пластунстві
належала до самостійного гуртка УСП у Мюнхені, в 1947 році
була співзасновницею II Куреня УСП "Перші Стежі". По
приїзді до Америки довгі роки була виховницею при станиці
в Нью-Йорку. Останні роки проживала далеко від
української громади у Fort Wayne, Indiana,
де й похована.

ВІЧНА ІЇ ПАМ'ЯТЬ

Пам'ять про нашу незабутню Аду залишиться
назавжди у наших серцях.

Плем'я Перші Стежі.

Ділимося сумною вісткою, що 27 березня 2008 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
ТАТО і ДІД

СВ. П.

ВАСИЛЬ ТАНАСІЙЧУК

нар. 1 січня 1910 р. у селі Іспас в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в понеділок, 31 березня
у Glen Spey, NY.

У глибокому смутку залишилися
син – СТЕФАН з дружиною
доньки – ІРИНА з родиною
– ОЛЯ з родиною.
Вічна Йому Пам'ять!

Для вшанування пам'яті Покійного
замість квітів на свіжу могилу довголітнього сусіда
і щирого приятеля нашої рідні

СВ. П.

ВАСИЛЯ ТАНАСІЙЧУКА

складаємо

100 дол. на Український Музей в Нью-Йорку.

Синові Степанові і донькам Ірені та Олі з родинами
висловлюємо наші щирі співчуття.

Марія Стець і Аріядна Стець-Яконен

В першу річницю відходу у вічність
нашого найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА, БРАТА і ДІДА

СВ. П.

ЕВГЕНА ЯРОСЕВИЧА

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

30 квітня 2008 р. о год. 9-й ранку

в Українській католицькій церкві св. Родини у Вашингтоні, ДК,
в Українській католицькій церкві св. Андрія в Пармі, Огайо.

3 травня 2008 р. о год 9-й ранку

в Українській католицькій церкві свв. Володимира і Ольги
в Чикаго, Ілл.

Про молитви за спокій душі Покійного просить
дружина Лідія з родиною.

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБЕРГУ ТА ІНШИХ.

**За мову і зміст посмертних оголошень і подяк
редакція не відповідає.**

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська 973-292-9800 #3040

У
Н
С

UNA, INC.
P.O. BOX 280
PARSIPPANY NJ
07054
800-253-9862
UNAMEMBER.COM

5%
на
5 РОКІВ

IRA'S
TRADITIONAL
ROTH
SEP

За додатковими
інформаціями
здзвоніть на число
800-253-9862

ARKA

Нитки, тканина до вишивання,
тиснякові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, лустки,
кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ

Найбільший вибір українських книжок.

Замовляйте каталог:

1-866-422-4255

www.ukrainianbookstore.com

Aporn Video, P.O. Box 3082,
Long Island City, NY 11103
Tel./Fax: (718) 721-5599

NEW APORN VIDEO

7826 Улюблені пісні років 1950-1960
DVD \$25.00 VHS \$20.00 shipping \$5.00 each

2-га серія: Роксоляна – дружина Каліфа
Aporn 7817 DVD \$25.00 VHS \$20 + shipping \$5.00
7818 DVD+VHS Video 8 + shipping \$5.00
7819 DVD+VHS Video 9 + shipping \$5.00

1-ша серія: Роксоляна невільниця
7811-7816 DVD+VHS (6) Video

Великодні гайки – із Галичини

Aporn 7805 VHS \$20.00+\$5.00

16 Річниця Незалежності України:
Aporn 2016 DVD+VHS \$25.00/20

Куплю **картини** старих
українських мистців до
своїї приватної колекції.
Оплата за домовленістю.

Тел.: (312) 330-0956
Михайло

• ПРАЦЯ •

Додатковий заробіток – праця з дому!
Нічого до продажу, без напруження,
без початкового капіталовкладу.
Просимо післати резюме до
Chrisbradley4401@yahoo.com

Потрібні працівники
до будівельної фірми
у Greenpoint, Brooklyn, NY.
Тел.: (718) 416-1111 Chris

Потрібна українка для опіки
над старшою жінкою.
Праця з проживанням.
Тел.: (313) 952-1802

Потрібна українка до опіки
над старшою жінкою.
Праця з проживанням.
(973) 580-6424

• НА ПРОДАЖ •

Продається помешкання в Українському
селі біля So. Bound Brook, NJ для людей ві-
ком 55 р. і старше. 2 спальні в доброму
стані, вигідні умови проживання. Ціна для
швидкого продажу. Тел.: (732) 762-1965

KANTOR
LONG - DISTANCE - PHONE - SERVICES

Перша українська телефонна компанія
в Північній Америці

- ✦ Низькі ціни
- ✦ Висока якість
- ✦ Жодних лімітів
- ✦ Жодних попередніх,
додаткових
чи прихованих оплат

Телефонуйте до нас:

з Чикаго: 773-751-2318

з Філадельфії: 215-689-8076

з інших місцевостей: 1-877-848-6376

www.kantor.ca

Не гайте часу – звертайтеся до нас і
починайте заощаджувати сьогодні!